

**NAKON ŠTO JE PAPA
SAZVAO MEĐUGORSKU
KOMISIJU - REPORTERI
CROEXPRESSA U
SVETIŠTU KRALJICE MIRA**

Hodočasnici: Ovo je veliki korak do priznanja Gospina ukazanja

str. 4. -7.

SPORT

**Turnir u Essenu
u čast Dražena
Petrovića**

str. 34. -36.

**Autohaus
MAX**

**HRVATSKI VINARI
U NJEMAČKOJ**

**150 vrsta
hrvatskih
vina na
ProWein
2010. u
Düsseldorfu**

str. 10. -11.

VINKO ŠAPINA

**Novi Luka Modrić
raste u Stuttgartu**

str. 38. -39.

Piše
MARINA STOJAK

Još bolji i informativniji

Poštovani čitatelji, Evo vrijeme brzo leti. S vama smo već četvrti mjesec što je najveći dokaz da je naš i vaš Croexpress zaživio i pustio duboko korijenje među hrvatskim iseljenicima u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj. Iz broja u broj od vas dobijamo sve više pohvala, ali i priloga koje nastojimo objaviti. Zato i ubuduće nam javljajte o aktivnostima u vašim misijama, klubovima, društvima i drugim organizacijama. Sve priloge koje dobijemo rado ćemo objaviti i u svakom idućem broju nastojati biti još bolji i informativniji. I na kraju još jednom svim čitateljima i hrvatskim iseljenicima čestitam Uskrs.

Izdavač:
CroExpress

Redakcija:
Isernhagener Str. 6
30161 Hannover
Tel +49 (0) 511 - 336 46 87
Fax +49 (0) 511 - 353 01 78

Glavna urednica:
Marina Stojak
marinastojak@gmail.com

Mobile:
+49 (0) 172 - 515 23 27

Suradnici:
Sonja Breljak, dopisnica
Slobodne Dalmacije
Željko Cerić,
Dragana Gavran
Besplatan primjerak

Naklada: 10.000
Tisak: Mjesečnik

NJEMAČKA HRVATSKI KARIZMATIK U WIGRATZBADU

Uskršnja poruka Zlatka Sudca

Ilija Nikić

Od 11. do 14. ožujka u njemačkom marijanskom svetištu Wigratzbadu (blizina Wangena, Baden-Württemberg) poznati hrvatski karizmatički svećenik Zlatko Sudac je pohodio hrvatske vjernike i održao duhovne vježbe koje su, kao i obično, privukle velik broj vjernika i znatizeljnika iz Njemačke, Austrije i Švicarske. Vjernici su dolazili pojedinačno ali i organizirano sa svećenicima, što se moglo vidjeti po registracijama na prepunom parkiralištu ispred crkve. Svetište je bilo najbrojnije u subotu, 13. ožujka kada je uz Sudca i njegove suradnike seminaru nazočio i Ivan Puljić, glazbena duša programa o kome je pisano u prošlom broju CroExpressa. Zlatko Sudac je na trodnevnoj duhovnoj obnovi govorio o patnji i razlozima patnje koju bi, mi ljudi, najradije udaljili od sebe. - Patnje mogu biti kušnje na našem hodu prema vječnosti, mogu biti za svjedočenje drugima, a za mnoge smo sami krivi jer se obraćamo lažnim učiteljima – bioenergiji, reikiji, jogi, horoskopu, gatanju, vraćanju... Prihvaćena i prosvijetljena patnja najbolji su, ako ne i jedini način hoda prema Gospodinu, koji je svojom patnjom i mukom otkupio svijet – rekao je velečasni Sudac.

Objašnjavao je i psihološko-teološki pristup i važnost koncentracije za vrijeme molitve. Zlatko Sudac je božji glas iz Hrvatske za cijeli svijet – rekao je njemački svećenik Rimmel, upravitelj svetišta u Wigratzbadu koji je bio oduševljen našim karizmatičarom. Vrhunac slavlja bilo je klanjanje Presvetom sakramentu na svetoj misi, po-

"Neka svijetlost Uskrslog Gospodina i proslavljena ljubav ispunja vaša srca, te vas uvijek iznova inspirira i brani za nove poticaje Duha. Svim ljudima dobre volje, sretan Uskrs želi velečasni Zlatko Sudac."

sljednog dana duhovne obnove. Veliki broj vjernika se tom prigodom ispovijedio, a što je najbolja priprava za nadolazeće uskršne blagdane. Tijekom trodnevne duhovne obnove nije nedostajalo pjesme, pljeska i oduševljenja vjernika. Prihodi milodara vjernika namijeni su izgradnji pastoralnog centra na Lošinju. Mnogi su poželjeli Sudca čuti i susresti u što skorije vrijeme, očit znak da suvremeni čovjek tegobe života sve teže nosi i da je božanska riječ jedina koja prosvijetljuje patnju vodi prema slavlju uskrsnuća.

**Svim čitateljima i suradnicima
sretan Uskrs
želi redakcija CroExpressa**

ZASTUPNICI HRVATSKOG SABORA O CROEXPRESSU

Poštovana gđo Stojak,

raduje me vidjeti CroExpress, imao sam ga prilike imati i u ruci za susreta s našim ljudima u Frankfurtu (HDZ, HSK i Večernjakova domovnica)... U srpnju 2009. imali smo jedan važan sastanak u Saboru - zapravo tematsku sjednicu Odbora za Hrvate izvan RH kome je nazočila i predsjednica Vlade i predsjednik Sabora, predstavnici Hrvata iz BiH, predstavnici HSK, predstavnici hrvatskih institucija i pojedinci koji se bave pitanjima Hrvata izvan RH, predstavnici Crkve i brojni drugi. Tema sastanka je bila "Hrvati izvan RH - suradnja i obveza". Na sastanku smo utvrdili određene zaključke, a sve na temelju pokretanja ideje prema kojoj bi RH (po ugledu na druge države) trebala imati sustavnu Strategiju djelovanja prema svim dijelovima svoga naroda izvan RH. Ta bi Strategija trebala biti usvojena u Hrvatskom Saboru i na temelju nje bi se donio Zakon o Hrvatima izvan RH kojim bi se regulirala sva mogu-

ća područja djelovanja. Osobno sam napisao Prijedlog te Strategije. Dakle, Bogu hvala, pokrenuli smo neka pitanja, ali korjenito (dok sam bio u Frankfurtu predstavio sam taj model). Žao mi je što još uvijek izostaje potrebna povezanost ljudi u iseljeništvu s onima koji sve ovo pokreću, jer je nemoguće donijeti tako važne

dokumente bez sudjelovanja Hrvata izvan RH. Da bismo ovo mogli pokrenuti, bilo je potrebno u Hrvatskom Saboru osnovati Odbor za Hrvate izvan RH (koji uključuje i iseljeništvu i hrvatsku nacionalnu manjinu i Hrvate - suveren narod u BiH). To je bilo potrebno kako bismo promijenili poslovničke nadležnosti Odbora i osigurati mogućnost pokretanja inicijativa, jer predhodni Odbor za useljeništvu koji je preteča ovoga novoga Odbora nije imao te ovlasti..., i imao je, bar po meni, anakroni tj. neprikladni naziv. Žao mi je da se na sve ovo NOVO teško navikavamo...

Zaključno: Na prijedlog našeg Odbora (Vašega i našega) kome imam čast biti na čelu, predložena je i točka dnevnog reda koja će prvi put u Hrvatskom Saboru osigurati raspravu na temu Hrvata izvan RH... Važno je da u sve ovo uključimo što više naših ljudi...

Pozdrav, Ivan Bagarić,
predsjednik Odbora za
Hrvate izvan RH

Poštovana gospođo Stojak, Pregledao sam aktualno izdanje CroExpressa i moram kazati kako sam ugodno iznenađen kvalitetom mjesečnika. Dijelim s Vama mišljenje o potrebi zajedničkog djelovanja, ne samo za kvalitet mjesečnika nego i djelovanje za dobrobit Hrvata uopće.

Vođen Vašom idejom i s željom pridonijeti općem napretku, stavljam Vam na raspolaganje moje skromno slobodno vrijeme i drugo vrijeme za prinos opsegu i sadržaju mjesečnika.

Rado ću Vam biti pri ruci posebice s temama iz Bosne i Hercegovine, a koje se tiču Hrvata toga kraja. Ova godina je izborna godina u BiH, a ti izbori će biti od sudbonosnog značenja za Hrvate u BiH. Eto i razlog više za suradnju...

Pozdravljam Vas s poštovanjem,
Zastupnik u Hrvatskom Saboru

Rade Bošnjak iur. dipl.nov.

**PROŠIRIMO
ZELENE POVRŠINE.**

UŽIVAJ U KARLOVAČKOM ODGOVORNO
WWW.KARLOVACKO.HR

TRIVO - IMPORT
Einzelhandel - Großhandel

Flottenstr. 57
D-13407 Berlin-Reinickendorf
+49 (0)30 417 18 551
+49 (0)30 417 18 552
www.trivo-import.de

KLARIĆ K-W-S
Kasernstraße 80
A-8041 Graz
Tel. +43 (0)664 99 52 992
www.k-w-s.at

Maestral AG
Giesenstrasse 11
CH-8953 Dietikon/ Zürich
+41 (0)44 743 82 00
+41 (0)44 743 82 01
www.maestral.ch

**REPORTERI CROEXPRESSA U MEĐUGORJU
NAKON ŠTO JE VATIKAN OBJAVIO DA
JE OSNOVAO NOVO POVJERENSTVO ZA
ISPITIVANJE MEĐUGORSKOG FENOMENA**

Međugorsko ukaza

Ivan Herceg

Međugorje čeka Povjerenstvo. Takva se atmosfera može zateći među hodočasnicima i žiteljima, pa i svećenicima hercegovačkog svetišta nakon napisa kako Vatikan sastavlja novo istražno povjerenstvo za pitanje Međugorja. Poznato je u cijelom svijetu kako hodočasnici u Međugorje dolaze od 25. lipnja 1981. godine kad je šestero djece (danas su to odrasli koji su zasnovali svoje obitelji), posvjedočilo da im se ukazuje Blažena Djevica Marija, odnosno kako su oni odmah na početku kazali: „Gospa – Kraljica mira.“ Ni gotovo tri desetljeća nakon prvih svjedočenja vidjelaca o Gospinu ukazanju, „magija“ Međugorja

ne jenjava. Najsavršenija znanstvena i liječnička istraživanja koja su vršili Francuzi, Talijani i Austrijanci dala su rezultate koji govore u prilog o vidiocima. U ovom hercegovačkom mjestu svake godine, prema evidenciji Župnog ureda u Međugorju podjeli oko milijun i tristo tisuća svetih pričesti. To je jedina evidencija koja ukazuje da je Međugorje do danas pohodilo oko 35 milijuna hodočasnika iz Cijeloga svijeta. Prema evidenciji Informativnom centru Mir Međugorje, hodočasnici u Međugorje dolaze iz više od 110 zemalja.

Vijest koju je objavio Apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini, nadbiskup Alessandro D'Errio, da je Sveta Stolica pri Kongregaciji za doktrinu

vjere utemeljila posebno međunarodno povjerenstvo koje će pratiti i istraživati fenomen Međugorja, vrlo brzo se proširila među katoličkim vjernicima u cijelome svijetu, a poglavito među župljanima Međugorja i brojnim međugorskim hodočasnicima. Taj događaj ostao glavna tema razgovora kako među župljanima Međugorja tako i među brojnim hodočasnicima.

Potom su u medijima objavljene detaljnije informacije kako je Sveta Stolica je pri Kongregaciji za nauku vjere, osnovala međunarodno istražno povjerenstvo koje će ispitati fenomen Međugorja. Povjerenstvom predsjedava kardinal Camillo Ruini, bivši predsjednik Talijanske bi-

nje čeka priznanje

skupske konferencije, a sastavljeno je od kardinala, biskupa, stručnjaka i vještaka. Spomenuto Povjerenstvo će raditi s diskrecijom, a svoje rezultate nakon dugotrajnog rada, dostavljat će Kongregaciji za nauk vjere. Veliki broj vjernika, zasigurno, vjeruje u autentičnost međugorskog fenomena. I glede toga ovo mjesto postalo je važno hodočasničko odredište. Jedno je od najvećih hodočasničkih mjesta u svijetu koje Vatikan još nije priznao. Dosadašnji sud Crkve o ukazanjima u Hercegovini ostavio je sve otvorenim. Po Zadarskoj izjavi iz 1991. godine „Na temelju dosadašnjih istraživanja ne može se utvrditi da se radi o nadnaravnim ukazanjima i objavama.“ A plodovi Međugorja, kako tvrde mnogi hodočasnici, i međugorski štovatelji Gospe Kraljice mira, su veliki.

Tako Michael Dwyer, svećenik iz Ontario-a, Kanada o Povjerenstvu za Međugorje i uopće o međugorskom fenomenu kaže: - Lijepa je to vi-

jest da je Sveti otac osnovao povjerenstvo za Međugorje. Ta odluka Vatikana dobro je došla i za Međugorje i za cijeli svijet. Držim da će to biti dodatni poticaj za Međugorje i sve hodočasnike koji dolaze u ovo hercegovačko mjesto. Već dugi niz godina dolazim ovdje i među hodočascima iz moje zemlje vidim brojne plodove Međugorja. Potaknuti Međugorjem, u mojoj se zemlji mnogi svećenici u sve većem broju javljaju za dolazak u ovo mjesto.

Bračni par James i Sharon Dahlstrom dolaze iz Idaho-a iz SAD i za njih nema sumnje da se u Međugorju dogodilo veliko čudo. „To što je formirano međunarodno povjerenstvo za Međugorje je super odluka i trebalo to i prije uraditi. Bili smo u Lourdesu i Fatimi. Od svih tih mjesta Međugorje je najsvetije, najljepše, najbolje.“ Bernard Ellis iz Velike Britanije, koji je Međugorju i BiH pomagao i u toku domovinskog rata je kazao: „Objava Vatikana o uspostavi posebne komisije za Me-

To je pozitivna odluka Vatikana, jer se i papa Ivan Pavao II zanimao za Međugorje - kaže Barbara Franco

đugorje trebala biti donijeta puno ranije. Smatram da je zbog ranijih oprečnih izjava Crkvenih osoba ova odluka Vatikana definitivno dobrodošla. Uvjerena da Vatikan ne može učiniti ništa osim da prizna potvrđene dobre plodove Međugorja koji su evidentni i govore sami za sebe.

Suzanne Ellis supruga Bernadova „Dolazimo u Međugorje od 1983. godine i nikada prilikom posjeta Međugorju nisam doživjela ništa drugo, nego samo pozitivno i dobro. Međugorje je pozitivno promijenilo moj život kao i živote mnogih koje poznajem širom svijeta. Ja osobno smatram da će komisija koju je imenovao Vatikan suditi po plodovima koji proističu iz

Međugorja, Uvjerena sam da će Vatikan uskoro na određen način priznati svetište Kraljice Mira u Međugorju.

Talijani Antonio Scapini i Barbara Franco, oboje iz Verone vezano za novu međunarodnu komisiju o Međugorju kažu: „To je pozitivna odluka Vatikana, jer se i papa Ivan Pavao II zanimao za Međugorje. Čuli smo preko Radio Marije da će ova komisija vjerojatno završiti, odnosno dati iste odgovore kao i prva komisija, koja je rekla da hodočasnici mogu dolaziti. Najvjerojatnije će kazati da treba sačekati da ukazanja završe da bi dali svoju završnu odluku. Svi koji dolaze u Međugorje, vrlo su zadovoljni i o njemu imaju pozitivno mišljenje.

Željko Vasilj, voditelj Turističke Zajednice mjesta Međugorje-Bijakovci: - Kao i svi ostali žitelji Međugorja i ja se radujem što je u Vatikanu službeno osnovana komisija za Međugorje. Vjerujem da će to biti pozitivni iskorak za Međugorje. Kakve će odluke ta komisija donositi, ostaje da se vidi. Mi vjerujemo da je to na dobrom putu i u korist Međugorja. Naravno da se sada ne može govoriti o nekom konačnom sudu za Međugorje. To i ne očekujemo

od ove komisije, jer je poznato da dok ukazanja traju, konačnog suda Crkve o Međugorju dotle neće biti. Ovo je, ipak, veliki korak za Međugorje i vjerujemo da će povjerenstvo raditi u pravcu kakvog svi mi očekujemo. Vlasnik agencije Paddy Travel Međugorje Marinko Ostojić smatra kako je to pozitivna stvar jer se formiranjem novog povjerenstva nakon dugo godina ide ka rješavanju nadnaravnosti fenomena. Međugorski župnik fra Petar Vlašić je ovaj potez Svete Stolice kratko prokomentirao: „Međugorje čeka povjerenstvo.“ Provincijal hercegovačke franjevačke provincije dr. fra Ivan Sesar, bio je još konkretniji u svojoj izjavi: „Spremni smo za svaku suradnju. U Međugorju se ništa ne događa tajno, sve je dostupno javnosti. Svatko dobronamjeran i tko je zainteresiran za fenomen Međugorja može se osobno uvjeriti što se događa. Kad je posrijedi Hercegovačka franjevačka provincija, odnosno župa koja je povjerena ovoj provinciji, mi smo apsolutno otvoreni za svaku vrstu suradnje, spremni smo pomoći u njihovom radu i dati im informacije koje budu tražili od nas.“

Spremni smo za svaku suradnju. U Međugorju se ništa ne događa tajno, sve je dostupno javnosti

Pisanica i u New Yorku

Pisanice su prošlih godina krasile mnoge hrvatske gradove, kao i gradove diljem svijeta. Krasile su glavne trgove u Italiji, Španjolskoj, Mađarskoj Austriji, a jedan od najvećih uspjeha je izložba Pisanice u New Yorku u Gina Gallery.

Nakon Vatikana veliku "Pisanicu od srca" Podravci darovali i Međugorju

Najveća hrvatska pisanica, «Pisanica od srca», uskršno jaje visine 2,05m, širine 1,5m, s postoljem teško 120 kg, dar Koprivničko-križevačke županije, postavljena je pred crkvom sv. Jakova u Međugorju. Iz Koprivnice je stiglo u ovo u svijetu poznato hercegovačko hodočasničko mjesto. Pisanica će se tu ostati dva tjedna a u bit će i za Uskršnje blagdane. Projekt «Pisanica od srca» pokrenut je 2007. godine sa željom da veliko uskršno jaje, simbol prijateljstva, ljubavi i radošći Uskrsa, pronese diljem Hrvatske i svijeta. Veliko uskršno jaje postavljeno u Međugorju oslikali su umjetnici naive Đuro Jaković, Drago Žufika,

Josip Tot i Drago Kovačić. Uskršnje jaje je hrvatska specifičnost, a oslikavanje jaja običaj i tradicija. Tijekom postavljanja i izložbe pisanice nazočni puk, koji se okupio pred međugorskom Crkvom, pozdravili su: načelnik općine Čitluk Ivo Jerkić rekavši kako je Međugorje 29 godina oaza mira, župan Koprivničko-križevačke županije Darko Koren koji je naglasio kako je projekt «Pisanica od srca» izašao iz okvira Lijepe naše i proslavio se diljem svijeta, dok je međugorski župnik fra Petar Vlašić istaknuo kako je Međugorje je postalo duhovno žarište hrvatskog naroda u vremenu kad i Vatikan priznaje da je, «ovo mje-

sto nadraslo mjesne granice». U kulturnom dijelu otvaranja Pisanice nastupili su međugorski, «Golubi mira», Udruga žena Bakovčice i KUD Koprivnica. Ovoj svečanosti u Međugorju nazočio i konzul Republike Hrvatske u Mostaru Velimir Pleše, gradonačelnik Križevaca Branko Hrg i direktor Turističke zajednice Koprivničko-križevačke županije Zdravko Mihevc. Na međugorskoj pisanici prepoznatljivo je naslikana međugorska crkva, Gospin kip i brdo Križevac koje su maestralno oslikali podravski umjetnici-naivci. Ove je godine, 17. ožujka, jedna velika «Pisanica od srca» darovana svetom ocu Benediktu XVI. u Vatikanu.

KAKO JE HRVATSKI VOJNIK MARKO PAVKOVIĆ U SVOJOJ NESREĆI POSTAO PONOS HRVATSKE

Oprostio ženi k ga je u nesreći učinila invalido

Marta Borić

Kad je iz bolničke postelje izgovorio da joj prašta i da bi bi ju volio upoznati, iako je zauvijek promijenila njegov život i učinila ga invalidom, 43-godišnji satnik Marko Pavković, unatoč šoku i nevjerici koje je prouzročio tim riječima, postao je istinskim ponosom Hrvatske. Takav je Marko. Ljudina – kazat će oni koji ga poznaju dok u još jed-

nom preporučavaju taj 16. ožujka koji je Pavkoviću zauvijek promijenio život. Tog se dana, naime, vratio iz mirovne misije u Afganistanu, kamo je kao otišao lanjskog rujna da bi u gradu Mazar-i-Sharifu bio zamjenikom zapovjednika snaga sigurnosti u mirovnoj misiji ISAF-a. Šurjak Milan, kod kojeg je Pavković ostavio svoj golf za boravka u misiji, došao je tu večer po njega i odveo ga u svoj dom na zagrebačkom

Borongaju, na večeru, gdje ga je čekala sestra Radmila. Ponudili su mu da ostane prespavati kod njih pa da sutra nastavi put do doma, u Karlovac, ali nije htio. Ujutro je namjeravao što prije zagrliti i poljubiti svoje kćeri, osmogodišnju Inyu i 16-godišnju Kim. Kad je stigao do Avenije Većeslava Holjevca, primijetio je da nešto nije u redu s gumom. Zaustavio se, izišao i otvorio prtljag. Bilo je oko

ponoći kad je na njega svojim Hyundaiem naletjela pijana Bernardina Petrović, profesorica na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Pavković je ostao priklješten između dva vozila. Liječnici u KBC Zagreb, kamo je dopremljen, morali su mu iste noći amputirati obje noge. Bivša supruga Nikolina, od koje se razveo netom prije odlaska u misiju, bila je u šoku. Isto je proživljavala i njegova prva žena Edi-

th. Trebala je svaka svojoj kćeri, Nikolina Inyi, a Edith Kim, objasniti što se tati dogodilo. Kim je možda lakše shvatila da je njezin tata, vojnik koji je prošao sva ratišta, bio u Tigrovima, odlikovan Spomenicom domovinske zahvalnosti te medaljama Ljeto i Oluja, i preživio pakao Afganistana doživio tešku nesreću. Ali, teško joj je bilo prihvatiti da otac, s kojim je ne tako davno počela uspostavljati toliko želje-

koja m

ni odnos stradao:

Nije fer, nije pošteno. Već petnaest godina čekam svog tatu... A sad, ova nesreća – ponavljala je učenica drugog razreda jezične gimnazije koja je dva dana prije nesreće nacrtala crtež što ga je nazvala Kobni tata. Njezinoj polusestri majka je, uz pomoć psihologa, objasnila zašto ju otac nije dočekao pred školom:

- Brojala je dane do njegova povratka, jedva čekala da dođe. Ljuta je na ženu zbog koje nije vidjela tatu onaj dan kad su se dogovorili – ispričala je Nikolina Pavković.

Ministarstvo obrane za Pavkovića, koji je u vojsci još od 1991. godine i koji je završio časničku školu, tečajeve za mirovne operacije i vojne promatrače te nekoliko NATO-ovih obuka, a u Karlovcu radio kao časnik za civilno-vojne odnose u zapovjedništvu Kopnene vojske, obećalo je satniku ponuditi novi posao i smještaj, sukladno njegovim željama. Naime, Pavković u Karlovcu stanuje u kadrovskom stanu, na prvom katu zgrade bez dizala, ulaza neprilagođena invalidima, i do vrata doma dijeli ga pet-

naestak stepenica. Međutim, Pavković po svemu sudeći namjerava u njemu i dalje ostati. Uvjeren je da će i tu prepreku, ako za ovog čovjeka iznimne snage i volje tako nešto uopće postoji, uspješno savladati i da će uz pomoć proteza savladati stube. A namjerava nastaviti i raditi. I voziti bicikl kojeg je kupio baš pred odlazak u Afganistan i s kojim je odvezio turu od Karlovca do Petrove gore. U karlovačkom kraju Pavkovića pamte kao odlična sportaša, znaju i da je bio pri kraju sa studijem kineziologije. Igrao je nogomet u seniorskom postavu kluba Zrinski iz Ozlja, prije tog bio je vezni igrač u dugoreškoj Mrežnici. Prijatelji sa sportskih terena, kao i bivše žene, opisuju ga kao društvenog, omiljenog i poštenog čovjeka... Tako su ga doživjeli i svi koji su čuli za njegovu tragediju pa je na e-mail adresu zagrebačkog Rebra gdje se liječi stiglo pismo iz američke klinike John Hopkins u Baltimoreu, gdje radi i profesor Zlatko Tenasović. Ova klinika, jedna od najpoznatijih u svijetu kad je riječ o protetici amputiranih udova, ponudi-

la mu je pomoć. Bernandina Petrović kojoj je u noći nesreće izmjereno 1,84 promila alkohola u krvi pa je do sljedećeg dana bila na triježenju, još se nije javno oglasila. Njezin suprug Ivan, također sveučilišni profesor, kaže da će Marka Pavkovića posjetiti u intimi, bez medijske pompe, da im je teško i da će njihova obitelj Marku Pavkoviću

ću pomagati do kraja života. Satnik pak ponavlja kako se nesreća mogla svima dogoditi pa vjeruje da je teško i obitelji vozačice koja je, za sada, zaradila prekršajnu kaznu od 60 dana zatvora. No, ta se kazna neće primijeniti ako u sljedećoj godini ne počinu nikakav prekršaj. Prekršajni sudac izrekao joj je i 20 mjeseci zabrane upravljanja motornim

vozilom i oduzeo joj vozačku dozvolu. U kaznenom postupku odgovarat će zbog nanošenja teških ozlijeđa.

- Marko je svojim oprostom pokazao koliko je velik čovjek i tako je osvojio srca Hrvata. No, zamislite kako bi javnost reagirala da je pijani branitelj unakazio profesoricu – pita se jedan od njegovih znanaca iz Karlovca.

HRVATSKI VINARI U NJEMAČKOJ

150 vrsta hrvatskih ProWein 2010. u

Marina Stojak

Na vodećem međunarodnom sajmu vina i jakih alkoholnih pića ProWein 2010. koji se na temu „Wine in Business“ održao od 21. do 23. ožujka u Düsseldorfu, u šest izlagačkih paviljona predstavilo se više od 3300 izlagača iz 50 zemalja svijeta. Na zajedničkom štandu u organizaciji Hrvatske gospodarske

komore i u suradnji s Ministarstvom poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja u tri dana sajma više od 150 vrsta vina visoke kategorije i kvalitete predstavilo je 28 proizvođača iz cijele Hrvatske. Na štandu od 87 četvornih metara izlagali su: Agrokor -vina, Badel 1862, Kutjevo, Dalmacijavino, Benvenuti vina, Blato 1902., Adžić, Cattunar, Degrassi, Diwine, Dubro-

vački podrumi, Feravino, Galić, Izvori života, Jurjević vina, Katunar vinarija, Korta Katarina, Krauthaker, PZ Gospoja, PZ Vrbnik, Roxanich, Suha punta, Trapan vina, Veralda, Vina Matošević, Vinarija Zdjelarević i Zlatan otok.

„Sajam ProWine od izuzetne je važnosti za hrvatsko vinarstvo, to je prilika da se hrvatska vina predstavljaju inozemnoj publici. Nastup i

predstavljanje na ovom važnom svjetskom sajmu vina može povećati izvoz hrvatskih vina na strana tržišta, posebice u Njemačku, već sada 28 posto od ukupnog izvoza vina izvozimo u Njemačku, poslije BiH, drugo izvozno tržište hrvatskih vina. Snažnije brendiranje hrvatskih vina perspektiva je hrvatskih vinara, a u tome im pomažu i znakovi HGK „Izvorno

hrvatsko“ i „Hrvatska kvaliteta“. Izvozni trendovi naših vina iz godine u godinu pomiču se prema višoj kategoriji i kvaliteti, unazad par godina kvaliteta hrvatskog vinarstva podignuta je zbog usvajanja najmodernijih svjetskih tehnoloških procesa u vinogradarstvu i podrumarstvu rekla je Milica Rakuša Martulaš, direktorica sektora za trgovinu HGK.

kih vina na Düsseldorfu

HANNOVER NA NAJVEĆEM SVJETSKOM INFORMATIČKOM SAJMU CEBIT-u

I Hrvati izlagali na CeBitu

Marina Stojak

Od 02. do 06. ožujka u Hannoveru na najvećem međunarodnom informatičkom sajmu CeBitu u organizaciji Središnjeg državnog ureda za e-Hrvatsku, Agencije za promicanje izvoza i ulaganja (APIU) i Hrvatske gospodarske komore, uz potporu Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva svoja najnovija inoformatička dostignuća predstavilo je 16 izlagača hrvatskog IT sektora. Njemačka kancelarka Angela Merkel i španjolski premijer Jorge Luis Zapatero, zemlje partnera ovogodišnjeg sajma zajednički su otvorili sajam na temu "Umreženi svijetovi". Hrvatska tvrtka Elma Kurtalj ove je godine na CeBitu predstavila proizvod Bright-Core, distribuirani SW sustav za posredovanje između kontrolnih mreža, koji kao dvosmjerni informacijski cjevovod povezuje kontrole mreže s klijentskim programima. Jedan od primarnih ciljeva tvrt-

ke Trillanium u 2010. godini je izaći izvan granica Hrvatske. Trillanium, kao nitko do sada na internetu, nudi „sve“ na jednom mjestu, odnosno, korisnici na jednom mjestu mogu kupovati najrazličitije vrste proizvoda i usluga, družiti se s prijateljima i upoznavati nove ljude, razmjenjivati sadržaje, održavati poslovne sastanke i još mnogo toga zbog čega su do sada morali koristiti mnogobrojne servise. Tražilica CADIAL prvi je sustav za pretraživanje dokumenata koji koristi ključne riječi iz pojmovnika Eurovoc. Sustav je namijenjen potpori čovjeku pri pronalasku relevantnih informacija u zakonodavnim dokumentima RH. IKS Klaster okuplja 9 tvrtki koje ukupno zapošljavaju 171 djelatnika, od toga 87 vrhunskih IT stručnjaka. Tvrtke članice Klastera su: Abba, Dialog, Escape, Excel Computers, Jware, Mono, Spin, Studio AT, web IT. Predstavnicu Informatičkog klastera Slavonije na ovogodišnjem CeBitu bila je tvrtka ABBA. Tvrtka Echo-it predstavila se sa sljedećim proizvodima: Interaktivni paneli i Info terminali. Tvrtka Blacom, proizvođač je opreme i softwera za sigurnosne sustave, na sajmu CeBIT sudjeluje već četvrtu godinu zaredom. Geanium je rješenje za interaktivnu kronološku vizualizaciju, a služi za analizu, prikaz i uspoređivanje podataka koji imaju vremensku i prostornu dimenziju. Proizvod je u vlasništvu renomirane hrvatske tvrtke KING-ICT. Mnogi sajmovi diljem svijeta pogođeni su global-

nom financijskom krizom, zamjetili smo da je izlagača na CeBitu u Hannoveru bilo manje nego 2009. godine. Unatoč tomu, ukupni pokazatelji izravno govore o 30 posto više sklopljenih poslovnih kontakata u odnosu na raniju godinu. I hrvatske tvrtke bilježe brojne kontakte s potencijalnim korisnicima, a nakon CeBITa očekuju poslove vrijedne pola milijuna eura. Osim noviteta u svijetu tehnike uzdahe su mame i lijepe djevojke, hostese koje su sastavni dio CeBITa. Naime, njemačke tvrtke sve češće angažiraju Hrvaticu na svojim štandovima. Ranijih godina smo ih sretali na štandu Take MS-a, a ove godine na CoolerMaster štandu dočekale su nas dobro raspoložene i nasmijane Zagrepčanke Dalila Turk i Emina Pršić. Na sajmu u Hannoveru sudjelovalo je 4157 izlagača iz 68 država, a broj posjetitelja u odnosu na prošlu godinu porastao je za 3,7 posto na 334.000. Idući CeBIT u Hannoveru održat će se od 01. do 05. ožujka 2011. godine.

nom financijskom krizom, zamjetili smo da je izlagača na CeBitu u Hannoveru bilo manje nego 2009. godine. Unatoč tomu, ukupni pokazatelji izravno govore o 30 posto više sklopljenih poslovnih kontakata u odnosu na raniju godinu. I hrvatske tvrtke bilježe brojne kontakte s potencijalnim korisnicima, a nakon CeBITa očekuju poslove vrijedne pola milijuna eura. Osim noviteta u svijetu tehnike uzdahe su mame i lijepe djevojke, hostese koje su sastavni dio CeBITa. Naime, njemačke tvrtke sve češće angažiraju Hrvaticu na svojim štandovima. Ranijih godina smo ih sretali na štandu Take MS-a, a ove godine na CoolerMaster štandu dočekale su nas dobro raspoložene i nasmijane Zagrepčanke Dalila Turk i Emina Pršić. Na sajmu u Hannoveru sudjelovalo je 4157 izlagača iz 68 država, a broj posjetitelja u odnosu na prošlu godinu porastao je za 3,7 posto na 334.000. Idući CeBIT u Hannoveru održat će se od 01. do 05. ožujka 2011. godine.

**IZABRANO
NOVO VODSTVO
KOORDINACIJE
HDZ-a SJEVERNA
NJEMAČKA**

Predsjednik je Božidar Trčak

Hrvatska demokratska zajednica Koordinacija sjeverna Njemačka održala je izbornu skupštinu na kojoj je izabrano novo Predsjedništvo Koordinacije. Sastanku održanom u Hamburgu nazočilo je pet predstavnika ogranka iz Berlina, pet iz Hamburga i dva predstavnika iz Hannovera. Skupština je ponajprije analizirala dosadašnji rad te raspravljala o dalje radu i suradnji ogranka i Koordinacije.

Za novog predsjednika Predsjedništva HDZ-a Koordinacije sjeverna Njemačka, tajnim glasanjem je izabran Božidar Trčak, predsjednik ogranka HDZ-a Hamburg i član Središnjeg odbora HDZ-a. Dva mjesta dopredsjednika pripala su predstavnicima berlinskog ogranka „Stjepan Radić“. Tako je za prvog dopredsjednika izabran Krešo Urban, koji je bio i u konkurenciji za mjesto predsjednika, a drugi dopredsjednik je Ante Šolić. Dužnost trećeg dopredsjednika preuzeo je Stjepan Barbarić. Novim tajnikom Koordinacije postao je Mile Tomić dok je dužnost rizničara preuzeo Ivan Tadić. Za nadzornika riznice imenovan je Goran Igel, a članovi Nadzornog odbora postali su Miljenko Vukasović, Ivo Laković i Gordana Schienck. Do sada se sjedište Koordinacije nalazilo u Berlinu, a nakon ove izborne skupštine novim sjedištem je postao Hamburg. Pred Koordinacijom je novi početak, period predanog rada i intenzivnije suradnje svih ogranka i šire, HDZ-a Njemačke i središnjice u Domovini, ocijenio je Božidar Trčak, novoizabrani predsjednik Koordinacije HDZ-a sjeverna Njemačka.

Sonja BRELJAK

KUTJEVO

1232

VALLIS AUREA

Uvoznici vina Kutjevo u Njemačkoj:

 TRIVO - IMPORT Mehanič. Press. Vinpress Winzer - Apertissima - Freischlagbräu Reservat - Garmisch-Partenkirchen	 INTERMERKUR WEINHANDEL GmbH Importe aus Kroatien
Flottenstr. 57 D-13407 Berlin-Reinickendorf Tel. +49 (0)30 417 18 551 Tel. + 49 (0)30 417 18 552 www.trivo-import.de	Siedlungsstrasse 32 D-42281 Wuppertal Tel.+49 (0) 202 88 44 67 Fax +49 (0) 202 88 45 68 www.intermerkur.de

ORIGIGI
 KREATIVAGENTUR

E-Mail: mail@origigi.de Internet: www.origigi.de

**ISUSOVAC
PATER LUKA
RAĐA VEĆ
ŠEST I POL
GODINA ŠIRI
BOŽJU RIJEČ
PO CIJELOM
SVIJETU PUTEM
SMS PORUKA**

Gospa mi se da ću sigurno

Magdalena Ivić

Ranom zorom svake nedjelje na preko tisuću mobitela vjernika diljem svijeta stignu sms poruke – citati iz Evanđelja, komentari istih i životna promišljanja patera Luke Rađe. I tako već šest i pol godina, otkako je pater Luka odvojen od oltara zagrebačke Crkve Srca Isusovog s kojeg je dotad propovijedao riječ Božju. Strašna prometna nesreća prikovala ga je za krevet, no nije zaustavila njegov pastoralni rad. Slijediti svoje poslanje nastavio je, čim je mogao pomaknuti desnu ruku, šaljući sms poruke svojoj pastvi, što čini i dandanas. Godinama se već oporavlja od nesreće, još uvijek ne hoda ali kao svećenik, s obzirom na ograničene sposobnosti, funkcio-

nira sto posto. Njegove mise u bolničkoj kapelici Krapinskih Toplica krijepe dušu svih koji su tamo na rehabilitaciji.

Pater Luka rođen je 1959. godine u Ogorju Donjem, odrastao je u Splitu a za svećenika je zaređen 05.07.1992. u Zagrebu. Od 1993. do 1995. godine radio je u Osijeku kao vjeroučitelj na Srednjoj medicinskoj školi. Potom je 1996. godine otišao u Rim gdje je magistrirao iz dogmatske teologije na temu poimanja ljubavi sv. Augustina. Po povratku iz Rima bio je kapelan u župi Zamet u Rijeci, sve dok nije 1999. godine otišao u Bangladeš istraživati život o. Ante Gabrića. Nakon 7 mjeseci došao je u SAD gdje je radio na duhovnoj pomoći umirućima u bolnici. Godine 2000. vratio se u Zagreb i u bazilici Srca

Isusovog vodio je vjeronauk za mlade. Osnovao je udruhu SKAC (Studentski katolički centar) iz čega je nastala i popularna internetska stranica www.skac.hr na kojoj mu mladi i danas otvaraju dušu i traže savjete.

Bog je moja ljubav a mladi su moj svijet i moje najveće bogatstvo. Jedva čekam da im se vratim, moje ovozemaljsko poslanje još nije gotovo – govori pater Luka kojemu su mladi uvijek bili inspiracija a on je bio njihov omiljeni svećenik te su klupe na vjeronaucima i misama uvijek bile dupke ispunjene.

Upravo zbog mladih pater Luka je 2003. godine u suradnji s Uredom za mlade HBK i pod pokroviteljstvom Šibenske biskupije pokrenuo projekt "Modrave" - Duhov-

Sms poruka mladima:

„Dragi moji, kažem „moji“ jer ukratko - volim vas, za vas bih skinuo zvijezde. Ako vas je strah ičega, ne bojte se, za vas prikazujem Bogu sve ove godine trpljenja. To je više nego da tek molim za vas, ja trpim za vas! Dragi moji mladi shvatite imate najbolje – mladost! Budite svoji, na dajte nikom da vas gazi. Učinite od ove Hrvatske novi izabrani narod. Nek ne bude tek "lijepa naša" već „draga naša“. Nek nam se divi svijet. Od srca, vaš p. Luka“

no-rekreacijski ljetni kamp za mlade. To šatorsko naselje podignuto je uz morsk obalu na rtu Ovanj na Modravama nasuprot Murteru, a vlasništvo je Šibenske biskupije. Osmišljeno je kao mjesto manualnog rada, molitve, učenja u grupama, susreta i međusobnog upoznavanja mladih katolika iz cijele Hrvatske.

Vraćajući se sa Modrava gdje smo postavljali šatore, na blagdan Srca Isusova 27.06.2003., doživio sam tešku prometnu nesreću u sudaru sa kamionom, u mjestu Šopot pored Benkovca. U stanju duboke cerebralne kome prevežen sam u Opću bolnicu Zadar a potom, nakon 5 tjedana, prebačen u Krapinske Toplice. Iz kome sam se probudio nakon 2 mjeseca, potpuno nepokretan. Ponovno sam morao učiti govoriti, čitati, pisati, razmišljati, kretati se.- prisjeća se pater Luka.- Nakon 10 mjeseci prestaje moje liječenje na teret HZZO te sam napustio Toplice i slijedećih 9 mjeseci boravio u Zagrebu na Fratrovcu u isusovačkom domu za stare i nemorne, bez neophodnih mi

terapija. Ponovno se 2005. god. vratio u Krapinske Toplice i nastavio s liječenjem, a troškove je pokrivala njegova Družba Isusova. Nakon godinu dana napustio je Toplice zbog nedostatka financijskih sredstava. Opet se vratio u Toplice u ljeto 2007. godine. U međuvremenu je imao višestruki operativni zahvat na nogama.

- Zbog izostanka terapija u periodima izvan Toplica moje stanje je nazadovalo, tako da sam pri svakom ponovnom povratku u Toplice počinjao praktički od nule pa se zbog toga i odužio moj oporavak.

Moj pastoralni rad nije prekinut zbog stanja u kome se nalazim. Lijeva strana mi je još uvijek oduzeta ali zato u svom pastoralnom radu koristim desnu ruku koja je pokretna. Svakodnevno u bolničkoj kapelici (čekaonici ambulante preuređenoj u kapelicu) u 18 sati držim sv. misu za pacijente koji se nalaze na rehabilitaciji na odjelu neurologije i ortopedije. Ti su ljudi mahom vrlo teško pokretni pa im je otežan

Pater Luka se nikada nije pitao zašto mu se dogodila nesreća, zašto tolika patnja i bol? Zapravo je Bogu za sve to zahvalan.

• Trpljenje je veliki Božji dar. Trpljenje je kao ljubav i kao što sam se zaljubio u Boga tako i sada kad trpim svoje patnje imam metafizički vidikovac, vidim svu svrhu života, sav smisao i suštinu života.

• Trpljenje je vrlo jaka molitva. Prikazujem svoje trpljenje za sve vas, da vas Bog blagoslovi, da se razumijete međusobno u svojim kućama, da se volite kao ljudi. Molite se i molite i za -mene, ja vas volim sve. Bog vas blagoslovio! -Vjerujem u ljubav ali ljubav ne mora biti samo radost. Ljubav je i križ, i teret, i muka, i trnje, toga treba biti svjestan čovjek. Bog mi je dao da ga upoznam kao ljubav, ali ljubav je raspeta. I sam Isus je to znao iskusiti, a meni je sam Bog pokazao kakva je to ljubav. I naučio sam da moram svoje prijatelje voljeti svojim trpljenjem, svojom raspetom ljubavlju.

U Hrvatskoj je poznat kao sms svećenik kojeg ni teška nesreća nije mogla odvojiti od njegova poslanja.

e ukazala i rekla no prohodati

odnosno većini sasvim nemoguć odlazak u mjesnu crkvu koja je prilično udaljena od bolnice i nalazi se na brijevu. Četvrtkom iza sv. mise imamo klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu, obavljam ispovijedi, dijelim bolesničko pomazanje.

Pater Luka svakodnevno dobiva i mnoštvo mail-ova na koje odgovara koliko stigne između terapija i ostalih obaveza vezanih uz njegovu rehabilitaciju i pastoralni rad. Uz to održava web stranicu koju je prozvao svojom web-župom. Njegov redovnički život je integriran u rehabilitaciju odnosno rehabilitacija je upotpunjena njegovim pastoralnim radom.

-Prezadovoljan sam sa rehabilitacijom u ovoj bolnici koja ima vrhunske terapeute i osoblje, međutim mjesečni troškovi liječenja su prilično veliki. HZZO mi pokriva samo 3 tjedna liječenja jednom na godinu a ostali period boravka moram plaćati sam. Kako sam redovnik i nemam vlastitih prihoda, a moja redovnička zajednica više nije u mogućnosti pokrivati zaista velike troškove liječenja, slobodan sam Vas zamoliti financijsku pomoć kako bi mogao nastaviti sa rehabilitacijom u Toplicama. Još ne hodam ali uspješno se oporavljam. Terapeuti i liječnici kažu da nema prepreka za moje prohodavanje ako nastavim sa rehabilitacijom kroz bar još dvije godine – poručuje pater Luka iz invalidskih kolica.

Napredak patera Luke je polagan ali očigledan i već u odnosu na prije bistro i razumljivo izgovara riječi, svjestan je svoje situacije potpuno i beskrajno ga rađuje svaki korak i pomicač lijeve ruke.

-Dragi moji, Gospa mi se ukazala u travnju 2005. godine i nešto mi lijepo rekla ali ne bih o tome jer sam to povjerio svom ispovjedniku, no ono što vam mogu reći je da mi je Gospa rekla da ću sigurno prohodati. Od srca svima hvala koji mi šalju e-mailove i komentare, poneke, jer ne mogu sve, stvaim i na svoju web župu (<http://paterluka.blog.hr>) – s osmjehom kaže pater Luka i čestita Uskrs svim vjernicima diljem svijeta.

Pomoć za oporavak patera Luke

Pater Luka Rađa

mobitel: 091 532 3766

e-mail: luka.rada@zg.htnet.hr

web-župa: <http://paterluka.blog.hr>

tekući račun: PBZ 2340009-3206845858

Za uplate iz inozemstva:

Devizni račun u PBZ: 20110104142

IBAN: HR1523400093206845858

SWIFT (BIC): PBZGHR2X

EKSKLUZIVNO

ŽIVOTNA PRIČA DARIJA SRNE, KAPE

Na ruci je isteto ime bolesnog b

Ivica Radoš

Posljednjih dana među nogometnim fanovima aktualne su priče o možebitnom transferu Darija Srne, jednog od najboljih nogometaša Hrvatske nogometne reprezentacije, iz ukrajinskog Šahtjora u engleski Chelsea. No, je li riječ o nagađanjima, pričali smo u Metkoviću s Uzeirom Srenom, ocem slavnog nogometaša.

„Sve ovisi o dogovoru Rinata Ahmetova i Romana Abramovića. Darijo ima još pet godina ugovor sa Šahtjorom. Veliko je pitanje taj prelazak. Ovisi sve i o tome hoće li Šahtjor ili Dinamo iz Kijeva osvojiti ukrajinsko prvenstvo. Ako prvenstvo osvoji Šahtjor, onda je u igri Liga prvaka pa Ahmetov u tom slučaju Dari-

ja najvjerojatnije neće pustiti. Barcelona je tražila Dmytroa Chyhrnyskyia i Darija u paketu, ali je Ahmetov dopustio da iz kluba ode samo Chyhrnyskyi za 25 milijuna dolara. I iz Liverpoola su u Ukrajinu došli po Sru, međutim, Ahmetov je za njega tražio 50 milijuna dolara. Za Liverpool je to bio velik novac, zato su se okrenuli i vratili u London. Ahmetov je toliko tražio za Sru samo da ih odbije“, priča Uzeir Srna i dodaje da, jednostavno, Ahmetov ne želi da hrvatski reprezentativac napusti njegov klub, osim u neki od klubova Lige Petice za veliki novac. Ahmetov je Sru, naime, već ponudio mjesto direktora Šahtjora, nakon što za pet godina odradi ugovor. Darijo Srna iz zahvalnosti prema Ahmetovu,

koji je bio široke ruke, ne želi prosvjedovati, međutim, već je polako počeo gubiti na motivaciji.

„Darijo je u Donjecku postalo jednolično; ista sredina, isti ljudi, pomalo gubi motivaciju. Ako za pet godina, nakon odrađenog ugovora,

ne potpiše neki vrijedan ugovor, onda će zaigrati još jednu godinu u Hajduku i to će biti kraj“, priča Darijov otac Uzeir.

Treneri NK Neretva prisjetili su se Darijovih nogometaških početaka u Metkoviću.

„Svi smo govorili da će mali uspjeti, imao je žarku želju za nogometom. Kao dječak je non-stop „visio“ na stadionu. Kao pionir je bio vezni igrač ili napadač i odlučivao utakmice“, prisjeća se Jozo Veraja, čovjek koji je selektirao Darija i bio njegov prvi trener. Nakon Veraje, generaciju malog Darija Srne vodili su Nebojša Bebić i Ante Prce. „Svi smo znali da su Darijovi dometi visoki“, prisjeća se Prce. Kao pripadnik i zagovornik „stare škole nogometa“, Prce je u ljeto 1996. u Metkoviću za dječake organizirao kvar-

tovsko natjecanje 10 malonogometnih ekipa. Prvo mjesto i pokal, možda pogađate, osvojila je ekipa Darija Srne. Na pitanje koji su odlučujući faktori za to da netko postane veliki nogometaš i sportaš, Prce odgovara: „Mislim da geni igraju najveću ulogu, njegov je otac, kojem sam također bio trener, kao golman bio jako poštovan. Osim toga, veliku ulogu u uspjehu igraju rad i disciplina: ni otac Srna, ni njegov sin Darijo nikad nisu propustili trening“. „Darijo je stekao radne navike, na treninzima je ostajao do kraja. Nikad mu nisam rekao da je igrao odlično, govorio sam mu da je igrao dobro i da bude malo agresivniji. Na travnjaku nije konfliktan, krivo mi je što se nikad nije potukao“, dodaje otac Uzeir Srna.

Priča obitelji Srna za film

Životna priča Uzeira Srne, oca nogometaša Darija, sasvim sigurno čeka svoj scenarista i redatelja. Uzeir je rođen 1941. u jednom mjestu pokraj Čajniča u BiH. Za vrijeme II. svjetskog rata, četnici su upali u njegovo selo koje su u potpunosti spalili, a u buktinji sprske mržnje, uz brojne mještane, izgorjele su i Uzeirova trudna majka i malodobna sestra. Njegov otac i braća uspjeli su se spalisti te su kao prognanici završili u Bosankom Šamcu, gdje im je otac poginuo. Uzeir je završio u domu za ratnu siročad pokraj Murske Sobote u Sloveniji. „Kad je moj najstariji brat bio u vojsci u Nišu, čuo je da sam živ te me je tražio preko Crvenog križa i našao. Nakon povratka iz Slovenije u Šamac, izučio sam pekarski zanat i igrao nogomet kao vratar. Iz Šamca sam otišao raditi u Sarajevo gdje sam služio vojku. Iako sam bio

vojnik, branio sam za nogometni klub iz Busovače. Zatim sam otišao braniti za zenički Čelik, a onda za Neretvu iz Metkovića“, priča Uzeir svoj životni put koji ga je doveo u dolinu Neretve. Uzeir je iz Metkovića nastavio nogometnu karijeru u jednom pariškom klubu, no kad je NK Neretva ušao u II. ligu, vratio se u Metković. Uzeir je u Metkoviću stekao prijatelje, dva se puta ženio i ima tri sina. Poučavao ih je radu i disciplini, no zbog slabih imovinskih prilika, čak je i Darijeva karijera, untaoć velikom talentu, zamalo propala. Na kraju, obiteljska je priča ipak završila sretno: za Darija se otimaju europski klubovi, a u dresu hrvatske reprezentacije postao je nacionalni heroj. Uzeirova sjećanja kako sinu nije mogao davati džeparac više od 20 kuna dnevno, sada su zaista samo sjećanja.

ETANA VATRENIH

ovirao rata

Ključnim trenutkom u sinovoj karijeri smatra odlazak na pripreme u Poreč 1998., kad je Darijo imao 16 godina.

„Kao zadnji prosjak, skupio sam od poznanika, prijatelja i kolega na poslu 700 maraka da Darijo ode u Poreč, u kamp, i da bude s reprezentacijom“. Nakon toga, uz veliku pomoć i utjecaj Ike Buljana, mladi Srna odlazi trenirati s kadetima u NK Hajduk. Iako je u Splitu boravio i trenirao, mjesecima je grijao kupu. U Hajduku je trebalo dočekati priliku za dokazivanje. Kad su jednom prilikom kadeti NK Neretva, koje je vodio Ante Prce, doputovali u Split na prvenstvenu utakmicu, šesnaestogodišnji Darijo Srna tražio je da igra za svoj bivši klub, kad mu već ne daju da igra za Hajduk. Budući da su Darijevi „papiri“ još uvijek bili u Neretvi. U Hajduku su se složili da Darijo zaigra za Neretvu. „Bio je daleko najbolji igrač na terenu. Poslije te utakmice, počeli su u Hajdu-

ku na njega ozbiljno računati“, prisjeća se Prce. Ni nakon toga, Hajduk nije mladome Srni dodijelio stipendiju, niti je s njim potpisao ugovor. Hajduka je na to, na posredan način, prisililo proslavljeni talijanski klub Milan. Kada su Hajdukovi kadeti igrali finale Kupa u Rijeci, skauti i menadžeri slavnog Milana htjeli su ga po svaku cijenu odvesti u Italiju. „Mali me zvao iz Rijeke i rekao: Čaća, ovdje su bili neki ljudi iz Milana i zanimali se za mene“. Poslije su me zvali Pudar i Mužinić, rekli su da je Milan zainteresiran za Darija. Bio sam zatečen. Potom me telefonski zvao i Hajdukov šef omladinskog pogona i tražio da dodem u Split. Svi su oni zvali zbog toga što Darijo nije imao nikakav ugovor s Hajdukom. Kako ja nisam otišao u Split, oni su s ugovorom žurno došli u Metković. Uzeir Srna u tom je trenutku mudro postupio, nije htio u ime svog talentiranog sina potpi-

sivati ugovor, nego je sve odgodio za nekoliko dana. Kad je pak došao u Split popričati s glavešinama Hajduka, prije sastanka je susreo Ketu, tajnicu kluba, koja mu je šapnula: „Gospodine Uzeir, mali je na cijeni, ako potpisujete ugovor za Hajduk, tražite novac“.

Uzeir Srna time je riješio mnoge probleme. Kad mu je trener pod pritiskom okoline konačno dao priliku da kao registrirani kadet Hajduka zaigra službenu utakmicu, šesnaestogodišnji mladić iz Metkovića odmah je zabio dva gola. Srna je, naime, tada učinio nešto što njemu nije slično: budući da nije zano kako se osvetiti trene-

ru koji mu je nanio nepravdu, unatoč tomu što je bio najbolji igrač, otrčao je do klupe i treneru odmjerio „bosanski grb“, od šake do lakta. Legendarni Prce najvećom vrlinom mladoga Darija Srne smatra to što ga „novac nije iskvario“, što „vodi računa o roditeljima, o braći, o kući“ i što je „jako pozitivan“. Jednom prilikom, vozeći se kroz Split s ocem, u vrijeme dok je igrao za Hajduk, Darijo Srna i njegov otac razgovarali su o automobilima.

„Vidio sam najnoviji Mercedes C220D, rekao sam da je to dobar obiteljski automobil za vožnju po gradu i da mi se sviđa. Kad je Hrvatska igrala kvalifikacije sa Slovenijom za EP, u Zagreb sam otišao s Darijevim prijateljem koji je vozio BMW. Prije povratka u Metković, Darijo me je pitao bi li mogao navratiti u Split i iz njegove garaže uzeti poklon koji mi je kupio. Pomislio sam da mi je kupio jaknu o kojoj sam mu pričao. U Splitu smo se našli s Emilom koji je imao ključeve od garaže. On nam je rekao da poklon neće staviti u BMW. U garaži sam vidio Mercedes C220 s probnim tablicama, pomislio sam da je to automobil nekog Hajdukova igrača. Kad sam vidio jedan paket, rekao sam da poklon ipak možemo staviti u prtljžnik BMW-a.

Tada me je Emil pitao sviđa li mi se automobil. Odgovorio sam da mi se sviđa. „Ako ti se sviđa, uzmi i vozi“, rekao je. „A zašto bih vozio tuđi automobil?!“, pitao sam. „Meni su rekli da je automobil vaš“, nastavio je Emil. „Ne, nije moj“, odgovorio sam. U tom me je trenutku nazvao Darijo i upitao me sviđa li mi se Mercedes. Zamalo me je „trefio šlag“ od uzbuđenja - prisjeća se otac poznatog nogometaša.

U Metkoviću, odnosno u NK Neretvi, svoje nogometaške karijere, osim mnogih hrvatskih provotimaca, započeli su neki igrači koji su imali ili imaju europsku karijeru: Andrija Janković, Mišo Krstičević, Igor Štimac, a aktualni su Darijo Srna i Sergej Jakirević. Darijo Srna je, nakon potpisivanja profesionalnog ugovora s ukrajinskim nogometnim klubom Šachtar iz Donjecka, pokazao veliku brigu i skrb prema bližnjima, posebno prema bolesnom bratu Igoru, koji boluje od Downova sindroma, i polubratu Renatu. Osjećajni Darijo ima na ruci istetovirano ime brata Igora. Osim što brine i skrbi za obitelj, Srna je, nakon ugovora, podijelio 50 tisuća dolara ljudima za koje je smatrao da su zaslužni u njegovoj karijeri: trenerima, liječnicima i fizioterapeutima.

Zavičajna zabava iseljenih Ričičana

Popularni događaj pod nazivom Ričička noć jedna je od tradicija u Frankfurtu koju već osmi put po redu u sportskoj dvorani Martinsee u Heusenstammu organizira Zavičajna udruga Sveti Ivan Ričice iz Frankfurta. I ove je godine na susret Hrvata iz Imotske krajine pri-

stiglo više stotina Ričičana, gostiju i uzvanika iz raznih gradova Njemačke, Austrije i Hrvatske. Kamera fotografa Damira Draguna zabilježila je izvanredan ugođaj u dvorani kada je brojna publika uz nastup grupe Kri- vi smjer i DJ Kikija pjevala, plesala i degustirala hrvatske

delicije tijekom večeri. U zabavnom dijelu programa nastupili su i članovi folklorne skupine koja djeluje pri Hrvatskoj katoličkoj misiji Mainz koju vodi fra Ante Bilić, a tijekom večeri organizirano je i već tradicionalno natjecanje uz gangu i staroj igri šijavica. (rr)

MEĐUNARODNI SAJMOVI

Sajam Inovacija
od 01.-04.04. 2010.
u Ženevi, Švicarska
Sajam Alles für den Gast
od 25.-28.04.2010. u Beču
Međunarodni stručni sa-
jam za gastronomiju i ho-
telijerstvo.
Izlagački program obu-
hvaća cjelokupnu opre-
mu za hotele i ugostitelj-
ske objekte, hranu, piće i
prezentaciju novih tehnolo-
gija.
www.gastwien.at

Sajam LIGHT&BUILDING
od 11.-16.04.2010.
u Frankfurtu
Međunarodni sajam ra-
svjete i graditeljstva.

Sajam Hannover
Messe od 20.-24.04.2010.
u Hannoveru
Međunarodni sajam indu-
strijske automatizacije i
energetike.
Izlagači će predstavi-
ti najnovija industrijska
dostignuća i riješenja
s područja tehnologije,
elektrotehnike i elektro-
nike, medicine, hidrauli-
ke i pneumatike, energije
i promjene klime, mikro-
tehnologije...

Sajam IMEX 2010.
od 25.-27.05.2010.
u Frankfurtu
Izlagači su hotelske i turi-
stičke kompanije, kongre-
sni centri i destinacije iz
cijelog svijeta. Sajam po-
sjećuje veliki broj hosted
buyera, a najavljeni su i
brojni eventi.
www.imex-frankfurt.com

Klapa „Filiae Croatiae“ – kćeri Hrvatske

Prva ženska klapa na nje-
mačkom tlu osnovana je po-
četkom ove godine, klapa „
Filiae Croatiae“ - kćeri Hrvat-
ske. Humanitarni koncert u
Stuttgartu za izgradnju cr-
kve na Udbini je bilo mjesto
gdje su imale svoj premijer-
ni nastup sa pjesmom „Ovo
mi je škola“. Ideja se rodila
kroz dugogodišnje druženje
i pjevanje u mladom zboru.“
– kaže s. Nevenka Tadić, koja
je voditeljica ove mlade klap-
pe. Inače klapa broji 12 člani-
ca: Marijana Bagarić, Jelena
Bošnjak, Ivana Brešić, Josipa
Čurčić, Marija Jurić, Ana Lau,

Ana Nosić, Marina Oreč, Je-
lena Soldo, Manuela Starčević,
Anđa Žarko i Marija Žulj. Cure
su sve ovdje odrasle a veći-
na i rođene. Repertoar klap-
pe je širok i raznolik- od hr-
vatske mise, izvornih i novih
dalmatinskih pjesama, novi-
jih obrada i zabavne glazbe.
Iako je klapa „Filiae Croatiae“
mlada klapa svojim radom,
entuzijazmom i ljubavlju pre-
ma klapskoj pjesmi, žele lju-
dima približiti domovinu,
njegovati klapske pjesme u
tuđini i možda i ubrzo zapje-
vati i pred publikom u svojoj
domovini. (mž)

19. hrvatski folklorni festival u Heusenstammu

U organizaciji Hrvat-
skog dušobrižničkog
ureda iz Frankfurta u
subotu, 24. travnja u
Heusenstammu kod
Offenbacha u kultur-
nom i sportskom cen-
tru Martinsee odr-
žat će se 19. hrvatski
folklorni festival na
kojem će nastupi-
ti folklorne skupine iz
Hrvatskih katoličkih
misija i zajednica iz
Njemačke.

Snimio Zlatko Dužbaba

Proslava Stepinčeva u Stuttgartu

Već niz godina Hrvatska katolička zajednica u Stuttgartu slavi blagdan bl. Alojzija Stepinca koji je ujedno i zaštitnik ove velike zajednice. Posebno ova godina obilježava 50. obljetnicu smrti bl. Kardinala. Svečanim euharistijskim slavljem u nedjelju 14. veljače u crkvi St. Eberhard u središtu Stuttgarta započet je ovaj značajan blagdan. Misu je

predvodio fra Josip Grbavac-vanjski suradnik na Katoličkomu bogoslovnom fakultetu u Splitu a u koncelebraciji su bili voditelji misije fra Nediljko Brečić, župski vikar fra Mladen Marić, dakon misije Ivan Jeleč, voditelj misije Stuttgart-Bad Cannstatt fra Jure Zebić i njemački dekan biskupije Rottenburg-Stuttgart-Pater Brock.

Mladi i žene u narodnim nošnjama te zbor odraslih pod vodstvom s. Nevenke Tadić su uveličali ovu svetu Misu. Na kraju mise je izveden glazbeni recital o životu bl. Alojzija Stepinca od fra Josipa Grbavca, Tomislava Martinica i Roberta Ivišića i zbora odraslih i mladih. Poslije mise druženje nastavljeno u prostorijama „Haus der katholischen Kirche“

pokraj crkve. Fra Nediljko, koji je i slavio taj dan svoj 60. jubilarni rođendan, pobrinuo je se za dobro svoje zajednice i počastio stotinu ljudi s domaćim pršutom, sirom, vinom i smokvama. I zabavni dio nije falio, pjevali su „Valter“, grupa „Cro-Express“, grupa „Soultrip“ i klapa „Filiae Croatiae“ do večernjih sati.

Marija Žulj

Gušti i delicije nagrađeni u Beču

U središtu kulturne i glazbene prijestolnice u kojoj su između ostalih živjeli i stvarali poznati glazbenici kao što su [Beethoven](#) i [Mozart](#) nalazi se Lubin, moderan hrvatski restoran, vlasnika Miloslava Markića iz Karlovca.

Restoran Lubin je omiljeno odredište brojnih posjetitelja tijekom cijele godine, rado je posjećen od mnogih poznatih slavnih ličnosti i svjetskih zvijezda, ali i lokalnih gostiju, ponajviše Austrijanaca. Tamo gdje jedu Dalmatinci ne može biti loše, mislili su Austrijanci koji su veliki ljubitelji mediteranske kuhinje i nisu se prevarili. Restoran nudi vrhunski pripremljene specijalitete bazirane na svježoj ribi prema originalnim receptima iz hrvatske kuhinje, a poznat je i po velikom izboru domaćih i stranih vina.

Ta popularnost temelji se i na izvrsnoj usluzi osoblja restorana, devet zaposlenih spremno je udovoljiti svim željama svakog gosta. Unutrašnjost restorana nadmašila je sva očekivanja, prozračan ambijent, prevladavaju

svjetle, bež boje što ostavlja dojam znatno većeg prostora na koji se nadovezuje bespriječna ljetna terasa.

- Ideja o snivanju restorana nastala je iz želje za osamostaljenjem, još u vrijeme dok sam radio za poslodavce shvatio sam kako ne nalazimo zajednički jezik i da su nam razmišljanja različita. Danas brojim šest godina uspješnog rada, i to nije slučajno, najvažnije je razviti ispravan, skladan i odgovoran odnos svih zaposlenih prema radu i gostu. Naravno, svaki je početak težak, ali se upornim radom i strpljenjem došli smo do vidljivih rezultata – kaže vlasnik restorana.

U Beču djeluje specijalizirana Udruga ugostiteljskih kritičara pod nazivom TAFELSPITZ koja ocjenjuje ukupnu kvalitetu gastro re-

storana. Kritičari su restoranu Lubin dali odličnu ocjenu.

- Istina, prošle je godine Lubin primio nagradu za najbolji restoran u kategoriji mediteranske kuhinje u Beču. Rekao bih da je recept za vođenje jednog restorana u visokoj kvaliteti namirnica,

ukusnoj pripremi, ljubaznom osoblju i realnim cijenama, a na koje smo svi ponekad osjetljivi. Austrijanci su narod koji imaju kulturu konzumacije jela i pića, naša im kuhinja u potpunosti odgovara, isto vrijedi i za naše ljude, naravno ovisi i iz kojeg dijela Hrvatske dolaze. (ms)

KAZALIŠNI DOGAĐAJ U STUTTGARTU

Glumci „Novog života“ ispraćeni burnim ovacijama

Zlatko Duzbaba

U nedjelju, 21. ožujka u organizaciji Hrvatske kulturne zajednice u dvorani Karl Adam Haus u Stuttgartu gostovalo je kazalište slijepih i slabovidnih „Novi život“ iz Zagreba. Izvanredna komedija režisera Vojina Perića pod nazivom „Lopovluku nigdje kraja nema“ u izvedbi Vojina Perića (Direktor Dobrić), Zeke Miljenka (Malik Rade), Ružice Domić (Piz Darija), Kristine Šporčić (Dobraš Evića), Nikole Vujnovića (Imrak Vid), Ivane Verana (Slabog Leda), Dajane Biondić (Nimfom Anka) i Ane Biondić (Novinarka) nasmijala je publiku do suza od početka do kraja predstave. Iza scene su još bili i Branko Ostojić, Nenad Lalović te Marina Čurić koja brine o svim tehničkim stvarima. Priča o Lopovluku je sljedeća: Probisvijet Niko Gović, dolazi Odnekud, jer

mu je otac bio 'netko', pa je putovao i živio širom nam bivše, tako da je svim uljima i mastima premazan, svim jezicima obdaren, svim nakaradnim i perverzним idejama sklon i – bogat. Nakon što nam ispriča šarenu biografiju u kojoj skoro ništa nije normalno i uobičajeno, otkriva ideju kako će u svoju psihopatičnu firmu zaposliti dva slijepca da prose oko za njega i tako mu skupljaju profit, a on će im za uzvrat dati mizerne plaće, pa će u isto vrijeme biti dobrotvor i kriminalac, lojalan građanin i

beskičmenjak jedino sam sebi bitan i dovoljan. U svojoj firmi Gović zapošljava jednu prostitutku, koja donosi lovu nakon noćnih šihiti, jednog lopova, koji krađe sve i svašta, dobro pozicionirani vlasnik firme ga izvlači iz gabula, a slijepci će biti odjel marketinga, jer će taj termin pred javnošću zakamuflirati njihovo stvarno zanimanje – prosjaka... Sve u ovoj priči je postavljeno hiperbolički, iskarikirano i pomaknuto, tako da ljutnja na bilo koju od crnih replika koje će glumci izgovarati nije

na mjestu, naime, cilj mi je isključivo ismijati neke društvene anomalije i tobožnju brigu društva o slijepim osobama, odnosno svim osobama sa invaliditetom, između ostalog napisao je režiser Perić na prtalu noviživot.hr. U razgovoru s novinarkom Sonjom Breljak nakon izvedbe u Berlinu, ravnatelj „Novog života“ Vojin Perić rekao je sljedeće: – Ja sam i predsjednik Hrvatskog saveza slijepih. Pokušavamo već dugo u Saboru progurati doplatu za slijepce. Sabor ga je dva puta rušio, prvi puta 2001. godine za vlasti SDP-a i ponovo 2008. godine za vrijeme HDZ-a. Nikome više ne vjerujemo. Mi smo civilno društvo, politički se ne opredjeljujemo a u Hrvatskoj se to, na žalost, kažnjava. „Novi život“ postoji od 1948. godine i nastarije smo kazalište slijepih u svijetu. Takvo kazalište postoji još u Velikoj Britaniji, Americi i Italiji.

Nema ga u Njemačkoj, Austriji, ugasilo se u Sloveniji. Mi jedini organiziramo festival kazališta slijepih svake dvije godine. I umjesto da to sve Hrvatska koristi kao svojevrsni brend, to se sve ignorira. Mi smo još uvijek tek udruga, bez statusa kazališta, rekao nam je Vojin Perić, vrlo zadovoljan prijamom u Berlinu. Po završetku predstave u Stuttgartu, brojna se publika za izvrstan igrokaz i jedinstven doživljaj zahvalila dugim pljeskom. Kompletnoj glumačkoj družini zahvalio je Ante Cicvarić, generalni konzul Republike Hrvatske u Stuttgartu.

Prigodnim su im darovima zahvalili i predstavnici Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu predsjednik Petar Hinić i tajnik Zrinko Jurić. Osim u Stuttgartu kazalište slijepih i slabovidnih iz Zagreba gostovalo je i u Berlinu, Dortmundu, Mainzu i Duisburgu.

Andrea Vidović odlazi pomagati djeci u Africi

Često se danas misli i tvrdi kako su mlade generacije „ušuškan“ bezbrižnim životom i blagostanjem, neosjetljive na socijalnu problematiku. Ne zanimaju se previše za dobrotvorni rad. Privlačnija su im dobro plaćena zanimanja koja vode ka svjetlima pozornice, TV reflektorima i drugim medijskim sredstvima koja učine poznatim, lijepim i slavnim i ono gdje istinskog značenja nema niti koliko je u jednom satu borbe za ljudski život i pomoć ugroženima. Da li je to stvarno i generalno tako? U primjeru Andreje Vidović, čija je obitelj s početka devedesetih godina u Berlin stigla iz ratom zahvaćene Bosne i Hercegovine, upoznasmo mladu osobu osjetljivu na socijalnu problematiku. An-

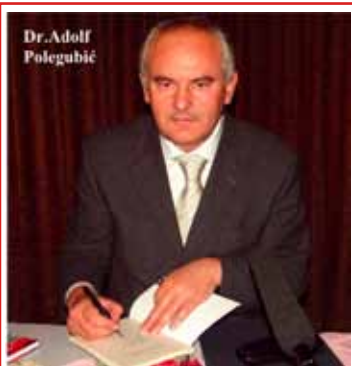
drea je devetnaestogodišnjakinja. Članica je Franjevačke mladeži Hrvatske katoličke misije. Sestra blizanka joj, Matea, studira odnedavno u Düsseldorfu i orijentirana je ka pedagoškom smjeru, obrazovnom radu s djecom. Andreja pak, mašta o drugačijem putu. I ta mašta-

nja uskoro i ostvaruje. Putuje naime u devetom mjesecu u Afriku gdje će provesti takozvanu „dobrovoljnu socijalnu godinu“. – Uskoro na katoličkoj školi Edith Stein, završavam maturu. Usmjeren sam ka socijalnom radu. Prijavila sam se u organizaciju Deutsche Entwicklungsdienst da idem na jednu godinu u Afriku. To je takozvana „dobrovoljna socijalna godina“. Primljena sam i odlazim u Južnoafričku Republiku. Bit ću godinu dana u glavnom gradu, u Pretoriji. Radit ću i pomagati na projektu koji se bavi zbrinjavanjem i njegovom djece oboljele od AIDS-a te brigom o siromašnima. Bavit ću se i obiteljima sa brojnog djetetom i djecom koja su posvojena. Odlazim put Afrike 14.

rujna. Sve formalnosti sam obavila, ostalo je još samo dobiti vizu u putovnicu. Najprije ću sudjelovati na jednom seminaru gdje će biti sa mnom i svi drugi koji odlaze u Južnoafričku Republiku. A onda ćemo biti raspoređeni po gradovima, rekla nam je Andrea i svoju odluku ovako obrazložila. – Uvijek sam htjela raditi nešto u socijalnom smjeru. Najprije sam mislila da će to biti u smjeru pedagogije kao što je ti učinila moja sestra. A sad sam odlučila ovako. Baviću se medicinskom njegovom bolesnika. To je danas jako potrebno. Već sam radila 10 tjedana u Sveučilišnoj bolnici Benjamin Franklin. Susretala sam već i njegovala oboljele od AIDS-a i malarije. Želim se bliže upoznati sa zemljama

i područjima gdje je stanje i teže. Poslije, po povratku iz Afrike želim ovdje i moje prijatelj u Frami senzibilizirati za tu temu. Želim im reći da to nije mala stvar. I da bolest i siromaštvo nisu samo u Africi, toga ima svugdje u svijetu i svugdje je potrebna njega i pomoć. Željela bih poslije studirati u Freiburgu i tim, socijalnim radom se baviti u životu. Želim raditi na projektima kojima se poboljšava standard i zdravstveni uvjeti života tamo gdje je to potrebno, rekla nam je Andrea Vidović, devetnaestogodišnjakinja koja će uskoro svjetla Berlina zamijeniti svakodnevnim njegovom teško oboljele djece u Pretoriji u sklopu dobrotvorne socijalne godine.

Sonja BRELJAK

Plaketa pjesniku Adolfu Polegubiću

Hrvatska matica iseljenika, podružnica Rijeka je po 25 puta proglasila pobjednika, odnosno obznanilo rezultate Natječaja Silvije Strahimir Kranjčević. Povjerenstvo u sastavu prof. Katica Ivanišević, prof. dr. sc. Branka Kalogjera i prof. dr. sc. Estela Banov, ocjenjivalo je radove pristigle od 14 autora, od čega je 10 pjesnika. "To su radovi duboko ukorporirani u društveni, ekonomski i politički život zemlje u kojoj hrvatski iseljenici žive iako je nostalgija za rodnim krajem još prisutna, posebice u poeziji. To je književnost sadašnjosti i budućnosti te uglavnom nema dileme identiteta. Mnogi od tih autora pišu i na jeziku svoje društvene sredine i svojim uradcima pridonoše stvaranju mostova među nacionalnim književnostima", ocijenilo je Povjerenstvo te navelo kao primjere pjesnikinja Maljku Dulgeć iz Njemačke, Miroslava Črljenca iz Australije, Željka Ercega i Boženu Bošku Marčelić iz SAD-a, Josipa Klostraneca iz Kanade, Ivana Marjanovića i Rudolfa Mileticha iz SAD-a, Adolfa Polegubića iz Njemačke, Josipa Zorica iz Švedske. Povjerenstvo je ove godine dodijelilo prvu nagradu za poeziju Rudolfu Miletiću prepoznavši u njegovim pjesmama neospornu literalnu kvalitetu. Prvu nagradu za prozu dodijelilo je Rajku Ljubiću iz Srbije u kratku priču „Ja, mačak“. Plaketa Hrvatske matice iseljenika-podružnice Rijeka dodijeljene su Ani Bačić iz Kanade za prozu i Adolfu Polegubiću iz Njemačke, za poeziju. -Oboje se ističu suvremenim pristupom tematici i kreativnošću. U svijetu globalizacije i književnost je odraz istih stremljenja, pa su teme iseljeničke književnosti istovremeno kozmopolitske i nacionalne, ocijenilo je Povjerenstvo obznanjujući nagrađene pjesnike i pisce iz natječaja „Silvije Strahimir Kranjčević“ za 2010. godinu.

Sonja BRELJAK

BERLIN- HRVATSKA SE PREDSTAVILA NA TURISTIČKOJ BURZI

Ne idite daleko, Mediteran je najljepši u Hrvatskoj!

Hrvatsko predstavljanje na međunarodnoj turističkoj burzi koja se u njemačkoj metropoli održala od 10. do 14. ožujka, započelo je, uz prezentiranje na štandu, i ove godine vrlo posjećenom, konferencijom za novinare u Međunarodnom kongresnom centru. Pred novinare izašli su hrvatski ministar za turizam Damir Bajs, državni tajnik za turizam Željko Lenart, Niko Bulić, direktor uprave Hrvatske turističke zajednice i Zlatko Deželjin, direktor zastupništva Hr-

vatske turističke centrale za Njemačku a uz njih je bio i veleposlanik RH u Njemačkoj dr. Miro Kovač. Damir Bajs je tijekom konferencije izrazio zadovoljstvo da se Hrvatska predstavlja na ovom za nju najznačajnijem sajmu.

–Njemačka je Hrvatskoj naznačajnije tržište a njemački gosti su naši najbrojniji gosti. Drago mi je da nas ovdje doživljavaju kao lijepu, ugodnu i gostoljubivu destinaciju.

Niko Bulić direktor uprave Hrvatske turističke za-

jednice rekao je: Hrvatska ima 2786 sunčanih sati godišnje. Ima 1244 otoka, naglasio je Bulić između ostalog, poantirajući izlaganje na kraju riječima:- Ne gu-

bite vrijeme na daleka putovanja. Mediteran je najljepši u Hrvatskoj, rekao je Niko Bulić u Berlinu. Na štandu veličine 324 četvorna metra u Berlinu su se kao suizlagači predstavili Arenaturist Pula –Medulin, Croatia Airlines, Valamar Hotels & Resorts, TZ Splitsko-dalmatinske županije i TZ grada Splita, TZ grada Zagreba, TZ grada Opatije, TZ grada Cresa, TZ otoka Krka, Hotel Lafodia / Anker grupa, Maistra Rovinj, Travelana Rijeka, Camp Straško – Hadria, Elite Travel Dubrovnik, HGK – Nautika, Atlas Dubrovnik, Katarina Line Opatija, TZ Grada Dubrovnika, NAVE Travel Agency Dubrovnik, Aronda Adriana Travel i Gulliver Travel Dubrovnik.

Sonja BRELJAK

SAVEZ HRVATSKIH DRUŠTAVA IZ BERLINA PRIPREMA VELIČANSTVENI KONCERT

Klasika u dvorcu Charlottenburg

U tijeku su posljednje pripreme za organizaciju i provedbu izuzetno vrijednog projekta u organizaciji Saveza hrvatskih društava pod nazivom Blistava noć klasičke. Ovogodišnja izvedba održat će se u nedjelju 25. travnja. Blistava noć klasičke je projekt koji jedanput godišnje, na pozornici poznatog berlinskog dvorca Charlottenburg okuplja mlade i perspektivne glazbenike, Hrvate koji žive i rade u Njemačkoj. U programu ovogodišnje Blistave noći klasičke sudjelovat će sopranistice Evelin Novak i Esther Puzak te bas

Ante Jerkunica, potom mezzosopranistica Zdravka Ambrić, čelistkinja Katarina Packo. Glazbenike će pratiti pijanisti Dmitri Pavlov i Daniel Serousi. U programu će nastupiti i muška klapa Berlin. A sve će uljepšati nastup

gostiju iz Hrvatske, zbora mezzosopranistica "Zoranić" iz Zadra. Savez Hrvatskih društava Berlina koji vodi predsjednik Ivan Bitunjac, uskoro će započeti s prodajom ulaznica za ovu izuzetnu manifestaciju. Koncert se 25. travnja održava u Orange-

rie des Schloss Charlottenburg s početkom u 18 sati. Potporu održavanju ove manifestacije pružaju Veleposlanstvo RH, Hrvatska katolička misija, Hrvatski svjetski kongres za Njemačku i Hrvatska matica iseljenika. Medijski pokrovitelj je kao i svih prethodnih godina, europsko izdanje Slobodne Dalmacije. Ovom pokroviteljstvu su se, zapajući značenje i vrijednost Blistave noći klasičke, ove godine pridružili i novi mjesečnik CroeXpress kao i portal Hrvatski Glas Berlin.

Sonja BRELJAK

Zlatni pir Maše i Petra Gojević

Maša i Petar Gojević su prije pedeset godina obećali svoju vjernost Bogu u župnoj crkvi Koška kod Našica. Oni su svečano proslavili svoj zlatni pir u nedjelju, 07. ožujka na euharistijskom slavlju u Frankenthalu u krugu svoje obitelji i prijatelja. Na njihovoj dobroti i ljubavi zahvaljuju kćerke Marija i Katarina, zetovi Peter i Stefan, unuci Andreas, Stefan i Kristina. Čestitkama se pridružuju prijatelji i župljani.

Četrdeset godina misije u Sindelfingenu

U nedjelju, 18. travnja povodom proslave 40-te obljetnice pastoralnog rada i skrbi hrvatskih vjernika pri dekantu Böblingen svečano misno slavlje u 13 sati u crkvi Presvetog Trojstva u Sindelfingenu predvodit će požeški biskup msgr.dr. Antun Škvorčević. Dan ranije u subotu, 17. travnja u Sindelfingenu u Stadthalle održat će se veliki humanitarni koncert na kojem će nastupiti brojni izvođači misijskih zajednica i gosti iz domovine, glazbeni sastav "Naranča" i Jasmin Stavros. Ulaznice po cijeni od 12 eura mogu se kupiti u zajednici u Sindelfingenu, Bleichmühlestr. 11/2 ili nedjeljom nakon misa u Herrenbergu, Leonbergu i Sindelfingenu, utorkom popodne od 15 sati u prostorijama zajednice u Böblingenu. Za djecu do 12 godina ulaz je slobodan. Sve daljnje obavijesti mogu se dobiti na telefon zajednice 07031/873133 i 0172/7107805 kod fra Marinka Vukmana.

Otvoren Centar hrvat

Jasna Aničić

Narodna mudrost kaže „Nitko ne voli domovinu zato što je velika, već zato što je njegova“, ili kako bi to rekli učenici Hrvatske nastave u Njemačkoj čitajući nagrađene dvojezične sastavke: „Naša je domovina klein aber fein!“

Stoga će 23.studenj 2009. godine ostati zabilježen kao jedan od važnijih datuma za hrvatsku nastavu u inozemstvu: napokon je ostvaren dugogodišnji projekt hrvatskih iseljenika, udruga i institucija - Centar hrvatske nastave u Baden Württembergu. Hrvatsku nastavu u inozemstvu

pohađa 7000 učenika u 20 zemalja, od toga broja samo u Njemačkoj nastavu pohađa 3350 učenika, a u pokrajini Baden Württemberg njih čak 2300. Na tom prostoru aktivno djeluju čak 3 koordinacije hrvatske nastave: Mannheim, Stuttgart i Ulm i stoga je bilo logično da se najveći centar hrvatske nastave u svijetu otvori upravo u Stuttgartu. U sklopu moderno uređenog prostora na oko 230 m² koordinatori, učitelji i učenici hrvatske nastave dobili su zbornicu, ured i arhiv, knjižnicu i višenamjenski prostor

pogodan za održavanje različitih kulturnih priredbi, seminara i stručnih skupova.

Sam projekt prije nekoliko godina pokrenuo je tadašnji koordinator Milan Bošnjak uz pomoć Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Stuttgartu i tadašnje generalne konzulice dr.sc.Vere Tadić i konzulice za kulturu Jadranke Fumić Belamarić, a uz podršku Hrvatske kulturne zajednice i roditelja organiziranih u Glavni školski odbor. Rad na projektu nastavio je koordinator Ivan Adamović, a sam završetak i pripreme oko svečanog otvorenja iznijeli su voditelji Centra Jasna Aničić uz pomoć generalnog konzula Ante Cicvarića i konzulice Mirjane Božić. Otvorenje Centra proteklo je u izuzetno svečanom tonu: uz goste iz Hrvatske, bili su tu učitelji i učiteljice koordinacije, roditelji, učenici i mnogobrojni predstavnici kulturnog, političkog, društvenog i duhovnog života grada Stuttgarta i cijelog Baden Württemberga. Centar je otvorila gospođa Ivana Puljiz, ravnateljica Uprave za me-

Književnica Sanja Pilić u Njemačkoj

Ilija Nikić

Učenike Hrvatskih dopunskih škola i njihove roditelje susrela je najčitanija hrvatska dječja spisateljica Sanja Pilić koja je od 10. do 14. ožujka gostovala u Ulmu, Friedrichshafenu, Singenu, Tuttlingenu, Balingenu, Ehingenu,

Laupheimu i Stuttgartu. Susret je organizirala i pratila koordinatrica hrvatske nastave u Ulmu, prof. Slavica Mihajević uz nesebičnu pomoć Hrvatske katoličke zajednice Ulm koju vodi svećenik Ilija Krištić. Sanja Pilić je predstavila svoje knjige i govorila o načinu nastanka pojedinih knjiga, od nagovora urednika dječjih listova Modre laste i Smiba, natječaja Večernjeg lista, narudžbi i osobnoj potrebi za pisme-

nim izrazom. Naime, pokojna književnica Sunčana Škrinjaric (autorica "Kaktus bajki" po kojima je sniman crtani film "Čudesna šuma") je majka Sanje Pilić pa je sigurno i to bio razlog njezina književnog puta.

Djeca i odrasli su je pozorno slušali, čitali, crtali inspirirani njezinim pričama i stidljivo postavljali pitanja. Sanja

je ležerno pričala o završnim suvremene obitelji, o zaljubljanju, razgovorima u dnevnom boravku, tetama i proljeću koje obožava. Upravo takva tematika, bliska mladima, učinili su, da je Sanja Pilić zastupljena u lektiri skoro svih razreda osnovne

škole u Hrvatskoj. Posebno poznate su joj knjige: "Jesam li se zaljubila?", "O mamama sve najbolje", "Zar baš moram u školu?", "Mrvice iz dnevnog boravka" i drugi naslovi. Učenicima je rekla da ima dva unuka i da je odskora u mirovini ali da će i dalje na-

staviti raditi. Neke njezine knjige će roditelji i škola u Ulmu kupiti, pa će ih učenici imati prilike pročitati. Zbog zanimljivosti susreta Sanja Pilić je obećala doći ponovo u posjet Hrvatskim dopunskim školama u Baden-Württembergu.

ske nastave u BadenWürttembergu

đunarodnu suradnju i europske integracije u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa i u prigodnom govoru istaknula kako će dobiveni višenamjenski prostor zasigurno unaprijediti hrvatsku nastavu u Baden Württembergu,

ali i ponudu kulturnih sadržaja u životu hrvatske zajednice. Ovu su prigodu učinili još svečanijom raznovrsne izvedbe polaznika hrvatske nastave, dirljiv govor koji je u ime roditelja pročitala gospođa Katica Pečavar i vokalne

izvedbe mladog zbora Salve Angeli iz Sindelfingena čijim su se izvedbama svi spontano pridružili. U Centru će se organizirati književne, glazbene i filmske večeri, znanstvena predavanja i tribine, interkulturalni projekti i multimedij-

ske prezentacije različitih sadržaja, a sudeći po sinergiji, uloženom trudu cijele hrvatske zajednice i pozitivnom ozračju koje vlada oko Centra, bit će to zasigurno Centar u punom smislu te riječi koji će pomoći da naša zajednica

ostane snažna i djelotvorna, ali i otvorena za nove, multikulturalne i globalizacijske trendove i izazove. Posjetite nas na stranici www.hrvatska-nastava-stuttgart.com, saznajte više o radu Centra i sudjelujte u našim aktivnostima.

Bogom dan glas koji liječi dušu

Dragana Gavran

Luka Balvan predstavio je 21. ožujka u crkvi Tabor u Freudenstadtu svoj posljednji CD pod nazivom Melem. U pitanju je motivacijski cd, kako da što bolje izgradimo međuljudske odnose, osjetimo blagostanje u našim životima, mislimo i djelujemo pozitivno. U sklopu male turneje, Luka je posjetio Nagold, Calw i okolice i u katoličkim misijama predstavio svoj novi uradak. Nije potrebno istaknuti koje je oduševljenje bilo prisutne među ljudima tijekom njegovog nastupa, čak ni oni koji ne pjevaju nikada tijekom svete katoličke mise, pjevali su s njim.

Počeo je riječima „onaj tko pjeva dva puta jače moli“, uzeo gitaru u ruke i počeo pjevati. Ne možete to riječima opisati, to morate osjetiti. Boja njegovog glasa i taj mir

koji pjesmom unosi u vašu dušu, nisu ništa drugo do jedinstveni Božji dar koji ovaj čovjek koristi na način da bi Božju poruku prenijeo ljudima. Nakon jednog njegovog nastupa osjećate se kao da ste „skinuli“ sa duše veliki teret.

Luka Balvan, skladatelj, pjevač i motivacijski govornik rođen je 1967. godine u Banja Luci. Četvrto je dijete po redu, u tipičnoj radničkoj obitelji. Završio je dvije godine filozofije na Filozofsko-Teološkom fakultetu u Sarajevu. Diplomirao je na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu na studiju novinarstva i stekao akademski naziv magistar novinarstva. Završio je jednogodišnji studij na Diplomatskoj akademiji pri Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija u Zagrebu na temu «Uloga kulture u diplomatskoj promidžbi

kroz glazbu i riječ». Polaznik je poslijediplomskog doktorskog studija hrvatske kulture na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U zadnjih 20 godina putuje i nastupa po cijeloj Europi, Kanadi, Americi i Australiji i prenosi preko pjesme i riječi mira, uspjeha, nade i ljubavi. U Zagrebu

dolazi u dodir s katoličkim seminarima za evangelizaciju i duhovnim vježbama koje vode poznati hrvatski teolozi. Od tog trenutka kreće njegovo duhovno rađanje i spoznaja kako je duhovna dimenzija vrlo važan i bitni element u čovjekovu životu.

Sam Luka kaže „Tijekom mnogobrojnih putovanja po svijetu susreo sam dosta naših poznatih glazbenika i kroz razgovor s njima uvidio da svakoga od njih na određeni način privlači duhovna glazba, i da svi u dubini duše pokušavaju pronaći mir. Postoji glazba i sam sam se uvjerio koja donosi nemir, destrukciju, recimo pri vožnji automobilom bi bilo dobro slušati duhovnu glazbu jer ona dokazuje pozitivno djeluje na živčani sustav. Neka te pjesme dotaknu Vaše srce i dušu i oslobode u Vama skrivene potencijale mira, ljubavi, ra-

dosti i osobnog uspjeha. Najpoznatiji je i najproduktivniji kantautor duhovne glazbe Crkve u Hrvata. Posebna tematika njegovih pjesama je duhovnost, ljubav i domoljublje. Pjesme su mnogim osobama pomogle u jačanju osobne vjere i samopouzdanja, u prevladavanju straha i tjeskobe i u obnavljanju vjere u ljubav.

To je dokaz kako i pjesma s pozitivnom porukom može biti moćna terapija u liječenju rana na srcu i duši. Dovoljno je uzeti samo jedan stih iz pjesme i ponavljati ga u sebi više puta dnevno kako bi se uvjerali da u vama jača snaga i optimizam za svakodnevni život u obitelji, na poslu i u bilo kojem susretu s ljudima. Nema tog problema i teškoće koju ne možete riješiti ili prevladati snagom vjere, pozitivnim mislima i molitvom Bogu.

LIVANJSKI PODIVLJALI KONJI SU KAO POSEBNA I RIJETKA EUROPSKA POJAVA NAPOKON ZAŠTIĆENI

Divljji konji s K

Ivica Radoš

Ovih je dana Služba za gospodarstvo i inspeksijske poslove općine Livno raspisala natječaj za prijedloge programa zaštite livanjskih "divljih" konja, koji će se financirati iz općinskoga proračuna. Iako je ta suma novca, sukladno mogućnostima općine, skromna – ipak je ovo znak pobjede razuma i civilizacije. Ljubitelji prirode i aktivisti udruga za zaštitu divljih konja su, nakon tihe, uporne i duge medijske kampanje, došli na svoje. Livanjski podivljali konji su kao posebna i rijetka eu-

ropska pojava sada posve zaštićeni. Ubuduće, netko će biti plaćen da brine o konjima, a turistička zajednica općine Livno i Hercegbosanske županije trebaju osmisliti način na koji će cijela priča donijeti i neku korist Livnu i Županiji... Na prostranstvima Krug planine između Livna i Kupresa u Hercegbosanskoj županiji Federacije BiH obitava oko 180 divljih konja, potomaka mješanaca koje su stanovnici livanjskih sela pustili u divljinu 70-ih godina prošlog stoljeća. Konjsku radnu snagu tada su zamijenili poljoprivredni stojevi koje su ku-

povali hrvatski radnici na privremnom radu u Njemačkoj. Iz zahvalnosti i ljubavi prema tim plemenitim životinjama, ali i zbog toga što se o njima više nije imao tko brinuti, timariti ih, hraniti i voditi na pojila, njihovi vlasnici nisu ih prodavali niti usmrćivali, nego su ih jednostavno prepustili divljini. U početku je stado konja na Krug planini činilo dvadesetak do trideset jedinki, ali je s vremenom naraslo. Za vrijeme rata stado podivljalih konja na Krug planini imalo je oko 360 grla jer su se glavnom stadu pridružili i konji koji su pobjegli s područja Glamoča,

Drvara i Kupresa, pogođenih izravnim ratnim djelovanjima. Stoga su, kako se šale Livnjaci, divlji konji na Krugu "jedina multietnička zajednica u BiH u kojoj se muškarci svađaju samo zbog žena". Lokalni izraz za zajednice tih lijepih životinja, što je zanimljivo, nisu ni stada ni krda nego "jata". Riječ krdo je preprosta i prljava za zajednicu lijepih i plemenitih životinja, barem u selima sjeveroistočnog ruba Livanjskog polja, na obroncima Krug planine i Borove glave. Prepušteni divljini, na prostranstvima planina Krug, padina Cincara i Borove glave opstali su samo konji koji su izdržali prirodnu selekciju. Pa ipak, nakon završetka rata broj divljih konja počeo se smanjivati. Konjokradice iz središnje Bosne do prije nekoliko godina lovili

su divlje konje radi preprodaje Talijanima, koji od konjskoga mesa rade prvorazrene salame. Tako je populacija od 360 konja prije četiri godine spala na tek 150 grla, što je bio znak za uzbunu udrugama za zaštitu prirode i medijima. Stado se počelo oporavljati, ali se pojavio novi problem. Konje su počeli ubijati iz čiste zabave ili radi hrane za pse.

Ljubitelji divljih konja znali su do prije godinu dana znati pronaći strvinu ubijenoga konja kojem su izrezani butovi, vjerojatno za hranu psima. Neki konji ubijani su iz čiste zabave. „Ne mogu vam opisati osjećaj kad vidim ranjenog ili ubijenog konja: čudna mješavina tuge, nemoći i bijesa“, ispričao nam je Branko Lijović Lija, općinski vijećnik HSP-a u Livnu, koji se sa svo-

Na prostranstvima Krug planine između Livna i Kupresa u Hercegbosanskoj županiji Federacije BiH obitava oko 180 divljih konja, potomaka mješanaca koje su stanovnici livanjskih sela pustili u divljinu 70-ih godina prošlog stoljeća

Konjima su prijetnja vukovi

Dr. Ante Ivanković, profesor konjogojstva na Agronomskom fakultetu u Zagrebu, fenomen divljih konja na Krug-planini objašnjava time što su konji jako prilagodljivi. Ako su prepušteni sebi, vrte im se divlji nagoni. Konji se u divljini spontano počnu udruživati, tako su im bolje šanse za preživljavanje, a u njihovoj zajednici dolazi do socijalne interakcije, odmah se uspostavlja hijerarhija po muškoj i po ženskoj strani. „Njima nije problem hrana, oni se snađu u prirodi i u najsurovijim uvjetima: kopaju ispod snijega da bi došli do trave, brste grančice, ponekad pojedu i vlastiti izmet. Pojest će sve što mogu da bi preživjeli. Nije im problem ni sol jer je pronalaze u mineralima koji su u prirodi. Divljim konjima problem su predatori, vukovi, čovjekova nebriga i izživljavanje“, objašnjava dr. Ivanković.

Prema mišljenju profesora Ivankovića, trebalo bi smisliti program i voditi stručni nadzor nad podivljalim konjima na Krug planini, odnosno voditi brigu o njihovoj higijeni, bolestima i prihranjivanju tijekom zime; upoznati strukturu stada, identificirati ih, označiti, pratiti njihovo brojčano stanje... Epidemija i nedostatak hrane za jakih zima mogu, naime, pokositi populaciju divljih konja.

I, doista, u općini Livno kao da su čuli riječi profesora Ivankovića te su vijećnici, sukladno stručnom mišljenju, usvojili odluke prema kojima je raspisan natječaj za stručnu brigu o livanjskim divljim konjima.

Krug planine

jim prijateljima iz Moto kluba Vukovi brine o divljim konjima. Oni im za vrijeme mećava donose sol, kukuruz, sijeno. Sve o svom trošku, na žalost. Livanjski divlji konji često stradavaju i na magistralnoj cesti Livno – Kupres, na prijevoju Borova glava, kada prelaze cestu kako bi došli do pojilišta ili kad po cesti ližu sol posutu zbog poledice.

Branko Lijović i njegovi prijatelji iz Moto kluba Vukovi borili su se i izborili za to da Općina Livno proglasi divlje konje s Kruga svojim vlasništvom. Jedino ih se tako moglo zaštititi. „Da bismo konje zaštitili, s problemima smo izašli u javnost, u medije. Sada svatko zna za divlje konje, pa i zlonamjerni ljudi, tako da se opasnost za te konje bila povećala“, priča Branko Lijović

Lija. Njegov prijatelj Mario Jozić uvjeren je da mediji, barem kad su u pitanju konji, ne donose ništa dobro. On vjeruje da problem može riješiti samo odlučna vlast. „Ovi konji su rijetkost, jedina ovakva divlja populacija u Europi“ pojašnjava Jozić. Livanjski bikeri u starim terencima voze konjima sijeno i sol. Zalihe hrane za konje čuvaju u skladištu Cesta Herceg Bosne na prijevoju Borova glava, uz samo cestu. Prije bi nam netko znao obiti vrata skladišta i ukrasti sol i kukuruz namijenjen konjima. Kako je uopće moguće da netko takvo što učini“, pita se Lijović.

Nakon više od sata vožnje po zasneženim stazama, brdima i vrletima Krug planine u daljini smo vidjeli nekoliko konja. Lijović je zastao s

Ladom stotinjak metara od konja koji su se najprije uznemirili, a potom mu počeli oprezno prilaziti. Divlji konji prepoznaju Liju i jedu iz njegove ruke. „Za nekoliko minuta, ako ih ništa ne uznemiri, prići će nam nekoliko desetaka konja. Zna se dogoditi da mi ne žele prići, nepredvidljivi su, posebno kad je južina, meteoropati su“, objašnjava Lijović. I, zaista, za petnaestak minuta oko Lijovićeve Lade okupilo se osamdesetak konja. Lijović razbacuje sijeno i žali što nije dovezao više bala.

„Zašto radiš sve ovo“, – pitam ga. „Ne bih si mogao oprostiti da mi dijete jednoga dana kaže da sam mogao učiniti više za zaštitu konja, a da to nisam učinio“, odgovorio je Lijović. Među divljim konjima uočili smo jednoga s velikom

ranom na glavi, iznad nozdruva. Kazali su mi da je to posljedica napada vukova. Kad vukovi napadaju konje, oni se štite tako da naprave krug. U središtu kruga je ždrebad, oko njih kobile, zatim stariji i nemoćni konji, a onda mužjaci, leđima okrenuti prema vukovima; predatore zaustavljaju udarcima kopita. Lijović i njegovi prijatelji pričaju da konjokradice ponekad hvatju ždrebad koje u Drvaru prodaju drvosječama. Novinarka Željka Mihaljević, koja već deset godina odlazi na Krug-planinu promatrati konje, također je zabrinuta za ždrebad koju krađu. „Druženje“ s divljim konjima na Krug planini zna prestati nakon pucnja u daljini u što smo se uvjerali. Kad čuju pucanj, konji se od straha razbježe.

Magična kocka malog Denisa

Magična kocka 80-tih godina vrti se i danas, nakon 30 godina ponovo zaljubljuje glave obožavatelja. Tako je zavrtila glavu i Denisu Veroviću iz Duisburga. Slučajno je kod prijatelja vidio magičnu kocku 3x3x3 i poželio je i sam je složiti. Nakon što su prvi pokušaji slaganja trajali minutama odlučio je pomoć

potražiti preko interneta i otkrio veliki svijet magične kocke te veliki krug obožavatelja, kako mladih tako i starijih. Najviše ga je oduševilo to da pored magične kocke 3x3x3 postoje i mnoge druge kao 4x4x4, 5x5x5, 6x6x6, 7x7x7, Megaminx sa 12 stranica itd. Tako je vremenom i sam počeo skupljati kocke

(za rođendan, za božić, ...) te danas posjeduje 20-ak kocki. Malo je poznato da je danas slaganje kocke priznata vrsta sporta, te da postoje redovito organizirana natjecanja (regionalna, europska i svjetska). U listopadu 2009 bilo je svjetsko prvenstvo du Düsseldorfu a u studenom 2009 održalo prvenstvo Njemač-

ke, gdje je Denis Verović kao jedini Hrvat osvojio 43. mjesto od 120 natjecatelja. Denis uporno vježba i nada da će uskoro postići brzinu konkurentnu za najviši rang natjecanja. Denisov prosjek sklapanja kocke 3x3x3 je 16 sekundi dok svjetski rekord iznosi 7,08 sekundi.

Josip Sakač

Kutak učitelja Ilije Nikića

ZEMLJOPISNE ZAGONETKE

U slavonskom gradu valjda gori lampa nasred grada.
(_ _ _ _ _ c _)

Oko Griča lijep i mlad hrvatski je glavni grad.
(_ _ _ _ _ b _)

Šokačko ti srce ravno i biskupsko mjesto slavno. Vezovi te tvoji krase a hrvatstvo tvoje – zna se!
(_ _ _ _ _ v _ _)

Drevni grade ispod Srđa povijest ti je duga, sveti Vlaho čuva tvoje mlade, hrvatski si biser juga.
(_ _ _ _ _ v _ _ _)

Huči bura, val se vije Do Nehaja čak se čuje. Sokolovi tvoji hrabri Uskočiše među Turke Što se boje tvoje ruke.
(_ e _ _)

USKRS

Osramoćen, krvav, stenje Na Golgotu On se penje. Teške grijeha vuče naše Pregorke su ove čaše. Raspnite ga!, još se čuje Križnim putem odjekuje. A Majka mu sva u boli Probodenog srca moli. Na drvetu Isus visi, Razapeo Ga i ti si! Bog umire ovaj čas Za me, za te, za sve nas! Uskrsnuo treći dan Ispunio Božji plan. Otišao u rajski vrt Što nam više može smrt?

ZASLUŽI RAJ

Zasluzi raj! Neka ti osmijeh na licu titra, nek je za drugog noga ti hitra. Ispruži ruke otvori dlan, uklopi želje u Božji plan. I mir će stići u dušu tvoju a srce dobit vatrenu boju. Trnja se ne boj stići ćeš znaj, na kraju puta zasluži RAJ!

Poezija Pere Marića iz Berlina

Pero Marić, samouki je pjesnik, rođen u Gornjem Zoviku kod Brčkog u Bosni i Hercegovini. U Njemačku je došao 1971. godine, a od 1973. godine živi i radi u Berlinu. Radio je kao zanatlija po građevinama, danas je u prijevremenoj mirovini. Od 1975. godine Marić je aktivni član Hrvatske katoličke misije u Berlinu i član Župnog vijeća. Posljednjih godina je i voditelj čitača-lektora u župnoj crkvi St. Sebastian i crkvi St. Bonifatius. Prije tri godine počeo je pisati pjesme za sebe i za svoje prijatelje, za razne zgrade, obiteljska slavlja, čestitke, krštenja i rođendane, piše ono što želi i na način kako želi.

Moja sjećanja

Evo nakon mnogo ljeta izvan svoje domovine, Kak' napusti rodno mjesto, dragu grudu djedovine. Kad s' otisnu u svijet bijeli, s bujnom maštom opsjednut, Ostvariti dječje snove, s plaštom vjere ogrnut. Svojim tijekom sve je išlo, oženi se i djecu steče, Nakon dugog radnog vijeka i života dođe veće? Nizaše se događaji sinovi mi odrastoše, Redoslijedom ja to pisah i tak' pjesme nastadoše. U daleku Germaniju, sudbina me usmjerila, Ne mogu se potužiti, sreća me je svud' pratila. Privremeni rad započe davne sedamdesete, Tako davno da se danas mnogi više ni ne sjete. To providnost Božja bješe, što upravlja svima nama, Glas savjesti treba slušati, ne zamarati se brigama. Već pošteno i marljivo kruh svagdašnji zarađivat, Sedmog dana Boga hvaliti na daru Mu zahvaljivat. Otisnu se kako rekoš u poznatu zemlju Deutschland, U Ruhrgebiet prolazeći Bavarsku i Schwabenland. Dugo se ja tad potuca, od nemila do nedraga, Kao nomad svugdje spavah, od hotela do baraka. Susreta ja razne ljude kako strance tak zemljake, Neke slabe, kolebljive, neke opet duhom jake. Sa svima se prijateljski s povjerenjem družismo, Ogledalo jedni drugim, k'o uzor poslužismo. Za tjelesnu okrijepu se snalazismo kako znasmo, Kao samci pripremasmo jelo al ne baš i tako slasno. Za duhovnu pak okrijepu istim žarom se brinusmo, Za HKM i na hrvatskom imal' misa, pitasmo.

PODIJELJENE NAGRADE VEČERNJEG LISTA NAJPOPULARNIJIM HRVATIMA U ISELJENIŠTVU

Izabrani najpopularniji Hrvati u iseljeništvu

Početkom ožujka u Bad Homburgu, nedaleko Frankfurta je Večernji list, najčitanija dnevna novina među Hrvatima u domovini i iseljeništvu po četvrti put popularnom Večernjakovom domovnicom nagradio najuspješnije i najpopularnije Hrvate koji žive izvan Republike Hrvatske u kategorijama sporta, glazbe, glume i potkategoriji zabava/spektakli.

U kristalnoj dvorani Kurhaus u Bad Homburgu ispred brojnih uzvanika i predstavnika hrvatskih gradova, sportskih i kulturnih udruga, katoličkih misija, visokih političkih dužnosnika iz domovine i inozemstva prema odluci stručnog ocjenjivačkog žirija i glasačkim kuponima čitatelja Večernjeg lista vrijedne Domovnice u kategoriji sportaša amatera primili su Marina Božić, karatašica iz Wallisa, Alen Lehečka, nogometaš Croatia iz Bietigheima i NK Dinamo iz Möhlina i HDS Jadran Balingen. U kategoriji glazbe nagrađeni su Roma-

no Sole, glazbenik iz Münchena, Dijana Brekalo, pijanistica iz Stuttgarta, Marija Vidović, sopranistica iz Beča, saksofonist Mateo Granić iz Berlina, grupe Dynamit iz Düsseldorfa i Bon-Ton iz Offenbacha. U kategoriji glume Večernjakovom domovnicom su nagrađene Vanessa Radman i Ivanka Brekalo, a u kategoriji zabava / spektakli Nives Drpić, fotomodel i spisateljica i Ivana Vasilj, voditeljica i manekenka iz Leverkusena. U kategoriji sportaša profesionalaca Domovnicom su nagrađeni Ivica Olić, nogometaš FC Bayern iz Münchena i Darko Vuković, rukometaš Gummersbacha. Posebne nagrade primili su i prošlogodišnji dobitnici Domovnice nogometaš Ivan Rakić, pjevač Mate Bulić i glumica Nina Juraga. U glazbenom dijelu programa nastupili su klapa Maestral Lana Jurčević, Bernarda Brunović, sopranistica Marija Vidović i Kristina Šop, pijanistica Dijana Brekalo, saksofonist Mateo

Granić, gitarist Tomislav Blažun, Mate Bulić, Ivan Mikulić, folkdorna skupina HKM Wallis, ETO band i drugi umjetnici. Večernjakov izbor najpopularnijih Hrvata u Njemačkoj održan je pod pokroviteljstvom Ministarstva za obrazovanje, kulturu i sport Republike Hrvatske. (ms)

FRANKFURT DODJELA NAGRADE „ZLATNI CVIT“ INOZEMNOG IZDANJA SLOBODNE DALMACIJE

Glasujte za Zlatni cvit

Sonja Breljak

U tijeku je još jedan, četvrti po redu, veliki izbor inozemnog izdanja Slobodne Dalmacije za nagradu „Zlatni cvit“, odnosno, izbor najpopularnije Hrvatske katoličke misije, web stranice, sportskog kluba, restorana i poduzetnika u iseljeništvu.

U prvom krugu izbora koji je završio 20. ožujka, čitatelji su predlagali, odnosno nominirali kandidate po kategorijama. Nakon toga se iskristaliziralo po deset najuspješnijih kandidata. U kategoriji Hrvatskih katoličkih misija nominirane su misije u Stuttgartu, Ko-

blenzu, Nürnbergu, Berlinu, Darmstadt, Frankfurtu, Rotterdamu, Wallisu, Sindelfingenu i Karlsruheu.

U kategoriji internetskih web stranica čitatelji su nominirali Croatia CH, stranicu Hrvatskog svjetskog kongresa za Njemačku, Crommunity, Hrvatski Glas Berlin, Hrvati AMAC, Crolive Radio, Baykvo, HrSvijet, Hrvati info i Radio Lijepa naša.

U kategoriji najpopularnijih sportskih klubova u drugom krugu natjecanja su KSD Hajduk Nürnberg, SV Croatia 76 Griesheim, NK Croatia-Zagreb Stuttgart, SD Croatia Berlin, Croatia Hamburg, FC Posavina Frankfurt,

KK Komušina Haiterbach, NK Hajduk Zürich, KK Zrinski Waiblingen i SG Croatia Mannheim.

U kategoriji najpopularnijih hrvatskih restorana nominirani su Bürgerhof Konoba iz Waghäusela, Restaurant Dalmatia iz Eschborna, Restaurant Lubin iz Beča, Adriagrill iz Berlina, Im Birkenhof iz Kölna, Jakobsbrunnen iz Leinfeldena, Don Camillo iz Dietikona, Stadtweg iz Darmstadta, Ponistra iz Velderta i Dubrovnik iz Saarbrückena.

I na kraju, tu je i deset nominacija za najpopularnijeg poduzetnika u inozemstvu. Nominirani su Mato Ču-

jić iz Berlina, Darko Kosić iz Leverkusena, Zlatko Antolović iz Stuttgarta, Dr. Daniel Knok iz Bremena, Ante Čurčić iz Münchena, Robert Zubčić iz Singena, Robert Mikulić iz Schwäbisch Gmünd, Tina Andrić iz Karlsruhe, Željko Vranić iz Berlina i dr. Andrej Brkić iz Münchena.

Čitatelji imaju priliku sve do 26. travnja svojim glasovima putem kupona iz Slobodne Dalmacije ili elektronski, putem internetske stranice www.zlatnicvit.com izabrati svoje favorite godine.

Dodjela nagrada „Zlatni cvit“ održat će se 1. svibnja u Midas Limes Forumu kod

Frankfurta na adresi Schulstrasse 7., 63538 Grosskrotzenburg s početkom od 20 sati. U svečanom programu nastupit će brojni poznati estradni umjetnici iz Hrvatske i Njemačke. Već četvrtu godinu za redom inozemno izdanje Slobodne Dalmacije organizacijom izbora i dodjelom nagrade „Zlatni cvit“ nastoji intenzivnije pokazati potencijale koje posjeduje hrvatsko iseljenišтво, pogotovo kroz talentirane mlade ljude, pojedinačno angažirane, integrirane ili uklopljene u neku od hrvatskih zajednica i na taj način uspostaviti još bližu suradnju domovinske i iseljene Hrvatske.

BERLIN U KULTNOM JAZZ KLUBU „B-FLAT“ NASTUPA BASIST HRVATSKIH KORIJENA

Robin Draganić, jazz rekorder

Berlinski jazz časopisi, pro-nađosmo u dokumentaciji, prije koju su godinu ustvrdili i zabilježili kako je Robin Draganić, basist hrvatskih korijenja, svojevrsni rekorder kojega bi se moglo unijeti i u Guinnessovu knjigu rekorda. Naime, u dvije godine nastupio je ni manje ni više nego 350 puta.

Jednom od takvih nastupa Robina Draganića, nazočili u berlinskom kulturnom jazz klubu „b-flat“ koji se nalazi u ulici Rosentaler u centru grada. – Oprostite da ne govorim dobro hrvatski jezik. Imao sam šest godina kada smo iz Hrvatske otišli u Kanadu. Otišli smo 1969. godine. Rođen sam u Zagrebu. Moje ime je u stvari Srđan. Otac mi ga je nadjenao prema brdu iznad Dubrovnika. Poslije sam dobio nadimak Peđa. Ali u Kanadi mi je svojevremeno otac rekao: „To je ovdje za izgovor teško ime. Ti voliš Robin Huda koji je prema legendi, otimao od bogatih i davao siromašnima, pa neka ti to bude nadimak! Tako je to postalo moje drugo ime. U Kanadi bi to rekli „Robin Draganić“. Moja mama je učiteljica engleskog jezika. Ne znam puno o njenom porijeklu. Otac je iz Splita. Otac je bio kemijski inženjer u velikoj tvornici poliestera u Kanadi.

Nas djece je bilo troje. Brat Žarko je i danas u Kaliforniji i radi vrlo uspješno s kompjuterima a sestra Nina je u Torontu i radi za veliki operatorski konzorcij. Vrlo smo se, moram to reći, veselili da je jedan kompozitor postao predsjednik Hrvatske. To je tako rijetko. Čini mi se to ima još samo u Brazilu, gdje je ministar kulture glazbenik, rekao nam je Robin Draganić, prije početka večernje „svirke“ u jazz klubu „b-flat“. – Ja sam od 6. do 23. godine bio Kanadi. Mislio sam biti učitelj ili pisac, jako sam volio engleski jezik kao i moja mama. Onda sam otišao u Kinu i tamo bio učitelj, predavao engleski jezik. Tamo sam, možda to zvuči čudno, postao glazbenik.. Kupio sam bas i postao glazbenik. U Kini se nešto oslobodilo u meni. Opčinila me kineska grupna dinamika.

–Došao sam u Berlin malo prije pada zida, 1989. godine. Radio sam u prvo vrijeme kao kuhar i kao učitelj. A počeo sam i svirati, studirati. Radio sam teško, relativno kasno sam počeo s glazbom. Svirao sam već i u Kanadi. Ali u Berlinu je to postalo intenzivno. Počeo sam organizirati ovakve „Jam Session“ kad razni glazbenici iz svijeta, stari i mladi, muškarci i žene, crni,

žuti i bijeli, sviraju zajedno, improviziraju. Kad to skladno uspije, to je najbolji osjećaj. Ja sam tu specijalist u toj glazbenoj i socijalnoj improvizaciji, uspijevam animirati i publiku i glazbenike. Ovu je glazbu nemoguće svirati ako imaš sram, suzdržanost. Moraš se osloboditi i nemati straha. I onda glazba dođe. To je nešto vrlo senzitivno. Taj osjećaj ja imam. Otkud mi to, ne znam. Da li je to zato što sam Hrvat, ili što sam bio u Kini, tko će to znati. Danas ljudi govore i žive s više domovina, više kultura, više jezika. To se priklupilo, to onda čini senzibili-

tet. Ja recimo govorim šest jezika. Jezik je jedna vrsta glazbe. Hrvatski jezik je meni kao glazba, meni zvuči poput roka, ima nešto ravno i jako. Ja sam prvo volio rok, obožavao ga, rekao je Draganić prije nego li je stupio pred publiku, do posljednjeg mjesta za stajanje, ispunjenoga jazz kluba „b-flat“ u Berlinu. –Ovdje nastupam svake srijede. Večeras su ovdje Jala Balin, izvrsna jazz pjevačica iz New Yorka i Ofen Lansberg, gitarist iz Tel Aviva te Nijemac, Uli Jensen, bubnjar. Oni su tako mladi i tako dobri. To danas ide jako brzo. Inače, Putujem puno

s mojom „bandom“, tako ja zovem moj band. To je kvartet, zove se Lyambiko. Putujemo često po Europi, Americi, Njemačkoj. Kad je to ljudima blisko, otvaraju se vrata. Imam dva sina, koji, na moju žalost još nisu naučili hrvatski jezik nego govore engleski. Sinovi imaju 6 i 16 godina. Zovu se Rafael i Jasper. Posljednji puta sam bio u Hrvatskoj prije četiri-pet godina. Svirao sam tada u Dubrovniku. Bilo je tako divno, skoro se ne usudim ponovo otići jer onda samo želim ostati tamo, rekao nam je Robin Draganić

Sonja BRELJAK

BERLIN - ODRŽANA GODIŠNJA SKUPŠTINA HDZ-ova OGRANKA „STJEPAN RADIĆ“

Podjela plaketa i zahvalnica

Članovi berlinskog ogranka HDZ-a „Stjepan Radić“ u velikom su se broju/13.03./ odazvali i nazočili redovitoj, godišnjoj, izvještajnoj skupštini ove udruge. Skupština je održana u prostorima Hrvatske katoličke misije. Nakon par riječi pozdrava članovima i gostima, Krešo Urban predsjednik ogranka, pročitao je izvješće o radu tijekom 2009. i 2010. godine, do održavanja skupštine. Nova uprava na čijem čelu je Krešo Urban, izabrana je s kraja ožujka 2009. godine. U izvješću o radu su, između ostalog, zabilježile

ne i spomenute aktivnosti poput održavanja fešte zajedno s ogrankom CDU-a općine Rainickendorf, organiziranje

proslave 20 godina postojanja berlinskog ogranka kao i aktivnosti u kojima je Ogrank sudjelovao zajedno s dru-

gim udrugama iz sastava Saveza hrvatskih društava Berlina, poput organiziranja koncerta „Blistava noć klasike“ i održavanja sportskih natjecanja pod nazivom „Hrvatski dani“. Predstavnicima ogranka HDZ-a „Stjepan Radić“, istaknuto je u izvješću predsjednika Kreše Urbana, sudjelovali su na oba susreta s hrvatskom premijerkom i predsjednicom stranke, Jadrankom Kosor, organiziranim prošle godine u Stuttgartu i nedavno u Berlinu. Predstavnicima berlinskog ogranka sudjelovali su, navodi se u izvješću

predsjednika, i u radu skupštine Koordinacije sjeverna Njemačka održane nedavno/7. ožujka/ u Hamburgu.

Nakon izvješća o radu predsjednika Kreše Urbana, te izvješća rizičara, Pere Marica, kontrolora riznice Adriane Urban te predsjednika Nadzornog odbora, Mile Tomićića, podijeljene su članovima i prijateljima ove udruge, plakete i zahvalnice u povodu 20 godina postojanja „Stjepana Radića“, ogranka HDZ-a koji je svojevremeno, prvi osnovan u Njemačkoj.

Sonja BRELJAK

HKM-e MUNCHEN I SINDELFINGEN ORGANIZIRALI VELIKO HODOČAŠĆE

Hrvati u Svetoj zemlji

Od 27. veljače do 6. ožujka hodočasnici iz Njemačke, Švicarske, Austrije i Hrvatske, njih oko 130, u organizaciji Hrvatskih katoličkih misija München i Sindelfingen hodočastili su u Svetu zemlju. Na zajednički molitveni hod u Svetu zemlju vjernike su povelili fra Tomislav Dukić i fra Marinko Vukman. U prva dva dana hodočašća krenulo se u obilazak i posjet Kani Galilejskoj, Nazaretu, Gori Tabor, Kafarnumu, mjestu Petrove kuće, i predjelu oko Galilejskog jezera. Za ovo područje zgoda iz evanđelja govori da su se apostoli vratili na obalu nakon bezuspješnog ribolova, nakon čega ih je Isus poslao da ponovno otplove na pučinu i bace mreže. Nakon toga izvukli su mreže prepune riba. Uz obalu jezera nalazi se crkva Petrova prvenstva na mjestu koje se zove Tabgha. U Jeruzalemu su hodočasnici posjetili Kristov grob, Kalvariju Kristova raspeća, Maslinsku goru, Getsemanski vrt, Via Dolorosa- Križni put i Baziliku Isusove agonije. Novo odredište bio je posjet

rijeci Jordan, mjestu Kristova krštenja i Mrtvom moru. Tijekom hodočašća organizirane su dnevne mise i duhovne obnove, o važnim mjestima Isusova djelovanja od Galileje do Jeruzalema vjernike su vodili i upoznali dr. sc. Ante Vučković, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu i fra Miroslav Modrić. Kao i sva putovanja i ovo je donijelo posebno uzbuđenje svim prisutnima, pogotovo što je sve bilo uzdignuto na jednu posebnu duhovnu razinu, razinu duhovne obnove. Stvorena su nova prijateljstva i poznanstva, a u jednom su se svi složili, da je organizacija hodočašća bila izvanredna. (ms)

Veliki odmor 30

Učenici nižeg uzrasta u Genevi prikazali su slikopričom zimske radosti. U njihovoj su se priči nesretni sanjkaši, jureći brzo poput strijele zaletjeli u tvrdoglavu, snažnu jelu... i postali gruda snijega, upravo kao u pjesmi Sanjkači Vere Zemunić:

Mateo Srdarović, 2. razred

Mirko Smiljanić, 1. razred

Biramo najtvrdje uskršnje jaje

U nedjelju, 04.travnja u Hamburgu u prostorijama Bosansko-hrvatske folklorne zajednice u ulici Rudolfstr. 5 ((Wilhelmsburg) održat će se Posavsko sijelo i natjecanje u disciplini « Biramo najtvrdje uskršnje jaje », pobjednike čekuju lijepe nagrade. Početak zabave je u 19 sati, a ulaz je besplatan.

Ha-ha-ha-ha!
Nema straha,
malo ostaše bez daha
dok su poput brze strijele
letjeli duž staze bijele.
Spustiše se s vrha bijela
dva junaka,
pametnjaka
nespretnjaka,
ali srca hrabra, jaka.
No za inat
jedna jela
ispred njih na stazu sjela.
Tvrdo glava snažna jela
pomaknut se nije htjela
pa su naša dva junaka
ravno na nju naletjela.
I sanjkači s vrha brijega
postadoše
gruda snijega.
Ha-ha-ha-ha!
Baš velika
ovoliika!

Finanzierung
ab 5,99%
ab 1.1.2010

**Autohaus
MAX
Hamburg**
Inh. Ivica Mrkonjić

Seriöse und korrekte Abwicklung ist selbstverständlich!

- Ankauf / Verkauf
- An / Abmeldeservice
- Finanzierung / Leasing
- Dekra Siegelprüfung
- Garantie 12 / 24 Monate
- Kommission / Inzahlungnahme
- Export / Transport - Weltweit
- Erstellung von Ausführbescheinigungen

Finanzierung / Leasing

DEKRA SIEGEL Prüfpunkte **DEKRA**

Kraftfahrzeug Garantie

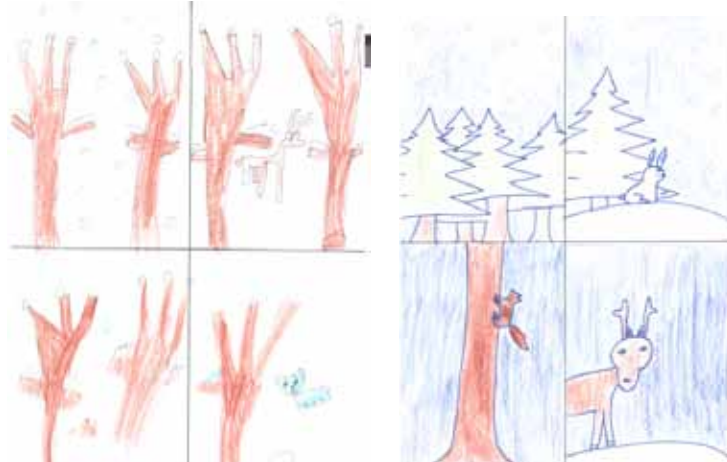
Autokuća Max iz Hamburga je tvrtka s iskustvom, ovlaštena je distributer za prodaju svih EG-novih i rabljenih vozila. Svojim kupcima i klijentima nudimo vozila na leasing i kredit po povoljnim kamatnim stopama, bez učesća i u malim mjesečnim obrocima. Sva rabljena vozila su iz prve ruke, s dobrom servisnom povješću i od provjerenih vlasnika. Kvalitetu i ispravnost vašeg odabranog vozila provjeriti će i potvrditi DEKRA. Između ostalog nudimo garanciju, osiguranje, prijavu, odjavu, procjenu i otkup vašeg auta, export-import i transport diljem svijeta. Uspješno poslujuemo već dulji niz godina u Njemačkoj i u Hrvatskoj.

Dodite i posjetite našu autokuću, dočekat će vas ljubazno osoblje.

Radujemo se upoznati vas!

Bargteheider Strasse 14 • 22143 Hamburg
Telefon: 040-254 828 40 • www.autohaus-max-hamburg.de

Zavirili smo i u svijet šumskih životinja te prikazali kako medvjed, jelen, lisica, zec, i vjeverica provode hladne zimske dane.

Matea Bilić, 2. razred

Natalia Miočević, 4. razred

Katarina Ripić, 2. razred

Iva Ivanetić, 6.r. iz Traunreuta

Marina Grgić, 5.r. iz Traunreuta

Milena Kolić,
4.r. iz Kolbermoora

Ivana Gudelj, 4.r.

Natalia Miočević, 4.r.

Jakov Ripić, 6.r., Geneve

Iva Šuker, 2.r., Lausanne

Andrijana Ripić,
6.r., GeneveAnte Šuker, 2.r.,
LausanneNela Miočević, 1.r.,
Geneve

David Mlikota, 6.r., Geneve

David Majstorović, 4.r.,
LausanneMatea Bilić, 2.r.,
GeneveDorian Crljenak, 4.r.,
LausanneTin Udovčić, 4.r.,
Geneve

Učenički radovi Hrvatske nastave koordinacije Ulm s područja Baden-Württemberga na temu Domovino nosim te u srcu.

Domovina

Rođena sam ne tako davne 1993. godine u stranoj, ali prijateljskoj zemlji.

Kao mala često sam sa svojim roditeljima putovala u Hrvatsku, mada mi je bio nerazumljiv pojam domovine mojih roditelja. Sve što sam mogla razumjeti je da smo Hrvati.

Pjevušila sam pjesmice Trešnjevčanki mališana, a u sjećanju i danas mi je jedna od najdražih o gradu Zagrebu podno Medvednice.

Sjećam se nekog čudnog zatišja i zabrinutih lica mojih roditelja i toga da ne idemo više na ljetovanje u Hrvatsku. Čula sam često noću mamu kako moli, a i ja sam za njom ponavljala... "čuvaj ih, Bože!"

Onda je taj užas prestao i ponovno smo putovali za Hrvatsku, a ja sam tada sve više i više upijala ljepotu poznatih krajeva i postalo mi je jasno i vrlo blisko što znači domovina.

Jelena Kušenić, 9 razred, Ehingen

Hrvatski mi je sve!!!

Hrvatski jezik je jezik mojih pradjedova i zato mi je najljepši na svijetu.

Kad ga pričam ovdje u tuđini osjećam povezanost s domovinom mojih predaka.

On je moj materinski jezik, dio je mene i ja dio njega. Jedno smo kao majka koja grli svoje dijete, tako i ja grlim svoj hrvatski.

A najdraže mi je pričati prigorskim govorom, govorom moje bake, djeda i dragih prijatelja.

Hrvatski jezik je dio naše kulture, naš ponos i trebamo ga čuvati gdje god bili!

Maria-Magdalena Dusper, 7 razred, Ehingen

Volim hrvatski

Volim hrvatski jer mi je materinji jezik. Moje prve riječi progovorila sam na hrvatskom.

Sjećam se prvih priča, pjesama i uspavanki moje stare bake. Veliki dio svog djetinjstva sam provodila u Hrvatskoj pa mi je i moj hrvatski postajao sve bliži.

Kad ga ovdje u Njemačkoj čujem osjetim neku toplinu oko srca kao kad me majka miluje.

Jeanny Bača, 8 razred, Ulm

Tekst o domovini

Ja sam Hrvat koji se rodio u inozemstvu, u Njemačkoj. I zato sam još ponosniji na to da znam pričati hrvatski zato što se čovjek kroz život stalno uspoređuje sa svojim jezikom. Ja sam vrlo zahvalan da su me moji roditelji učili hrvatski jezik. Ima puno Hrvata u Njemačkoj koji ne znaju pričati hrvatski. Uvijek kad idem u Hrvatsku za praznike onda mi je svaki put drago kad mogu pričati sa svojim hrvatskim narodom bez stida i s ponosom. Ja sam jako sretan da mogu razgovarati na svom jeziku.

Stipe Čikeš, 10.razred, Sigmaringen

U jeziku se susrećemo...

Kao da je bilo jučer kad sam upoznala jednu dje-

voyku imenom Magdalena.

Srele smo se ne u Njemačkoj, već na ulicama Londona gdje sam bila na izletu s razredom.

Nikad neću zaboraviti taj trenutak, osjetila sam radost u srcu jer sam čula meni nešto lijepo i drago. Mislim sam odlutala u selo, male bijele kućice pored ceste, baka i djed sjede i odmaraju. To je dom mojih roditelja i najljepše mjesto za mene. Osjetim da mi nešto zastaje u grlu i poželjeh pretvoriti se u pticu, poletjeti i zagrliti moju Slavoniju. Stajala sam ispred crkve gdje se grupa djevojaka pokušavala sporazumjeti na engleskom, a bile su iz Francuske. Među njima i djevojka Magdalena koja je više za sebe rekla... "mama, gdje si da mi pomogneš", ali na hrvatskom. Prišla sam joj, zagrlila i rekla da ću joj ja pomoći u engleskom. Neću zaboraviti njen osmijeh i žar u očima. Prepoznale smo se daleko od domovine i taj susret se pretvorio u divno prijateljstvo.

Marina Stražanac, 10.razred, Ulm

Susret s domovinom

Prošle godine smo bili moja mama, tata, brat i ja u Hrvatskoj na godišnjem odmoru. Dugo smo razmišljali kamo da idemo na godišnji odmor. Ovaj put smo izabrali Makarsku. U Makarskoj je bilo vrlo lijepo. Imali smo apartman od jedne obitelji nedaleko mora. Svako jutro su tata i brat otišli ranije na plažu da nam zauzmu mjesto blizu mora. Tako da smo svaki dan bili na dobrom mjestu na plaži blizu jedne slastičarnice gdje smo

Gdje mi srce stanuje

Sve sam pisme tkala
ne očekivam ni hvala
svu ljubav i svu sreću
spremam sve u jednu vreću
Tu vreću Bog ti da
nek je tvoja duša čuva
srce neka je pozlati
dok se tijelo tebi vrati
U mislima sam uvijek tu
pratim tebe i u snu
al oči mi traže samo nju
oči traže Hrvatsku.

**Puno lipih pozdrava
Ana-Marija Čapin, 9. razred, Kiel**

mogli kupiti sladoled. Ja sam svaki dan pojela po jedan sladoled koji sam podijelila sa svojim bratom. Ponekad samo pojeli i po jednu frišku krafnu koje su prodavali na plaži. To je meni sve bilo lijepo, ali kratko jer smo bili samo osam dana na moru. Nakon toga smo išli dalje za svojim poslom.

Marina Dujmović, 3.razred, Munderkingen

Susret s domovinom

Hrvatska je lijepa. Ima puno lijepih mjesta u Hrvatskoj. U Zagrebu ima crkva svetog Marka. Ja sam već bila u Zagrebu jer tamo imam rodicu.

Ona je velika. U Hrvatskoj ima i dobrog jela i na moru sunce sja. Ja sam bila na moru u Splitu, Zadru, u Tučepima, u Selcu, u Crikvenici i u Dubrovniku, ali najljepše mi je bilo u Splitu. Moj kum i ja smo se igrali i skakali kad smo bili na moru. Tamo sam se kupala, plivala i igrala se u vodi. Najbolje jelo što sam jela u Splitu su čevapi, pomfrit i pita sa sirom. Najbolji mi je i sladoled. Ja najviše volim čokoladni sladoled s komadićima čokolade. Kad sam u Hrvatskoj najbolje mi je kad plivam i poslije kada jedem sladoled sa čokoladom. Kod mog zadnjeg izleta s brodom vidjela sam mnogo lijepih dupina. A po povratku u Njemačku sam uvijek tužna jer moram napustiti sve ljepote naše Hrvatske.

Mirjam Majić, 3. razred, Munderkingen

Što su nam pričali naši stari

Kad sam ja bila mala, ja sam se puno igrala sa svojom bakom. Uvijek kad sam kod svoje bake ona meni peče kolače. Baka, moj djed i ja smo se uvijek igrali sa lutkama. Tako je to bilo svaki dan. A kad je pala noć, a ja sam morala ići spavati moja je baka uvijek meni pričala priče, a moja najdraža priča ide nekako ovako.

Bila je jednom jedna mala djevojčica. Zvala se Ana. Ana je slušala svoje roditelje i bila je dobra u školi. Ona je imala malog psa. Uvijek kada bi se vratila iz škole pas koji se zove Riki bi je čekao pored vrata. A kad bi ona ušla, on bi skočio na nju i svaki dan bi tako bilo. Ali jednog dana je Ana ušla u kuću, a Rikija tamo nije bilo. Mama je napisala da je otišla u kupovinu, a tata je radio. Ana je bila tužna jer nije našla svog Rikija. Zatim je legla na krevet i odjednom je čula: „Au, au...!“ Ana je pogledala ispod kreveta i tamo je vidjela psa. Ana je prestala plakati i zagrlila je svog Rikija tako jako da je pas opet zalajao. Ana ga je poslije pustila i bila je jako sretna. Odjednom su se otvorila vrata i Riki je odmah otrčao ispod kreveta. Ana ga je uzela u naručje i tješila: „Ne trebaš se bojati, to je samo moja mama.“

Ovu priču sam odabrala jer mi je ona najdraža. Meni je super kad je u bilo kojoj priči pas jer ja jako volim životinje. Meni je super to, zato što bih i ja voljela imati psa koji bi se igrao sa mnom kao što se i ovaj pas igrao sa Anom. Ali osim psa u priči, sviđa mi se još i Ana zato što mislim da je ona jako dobra učenica u školi.

Kristina Čikeš, 6. Razred, Sigmaringen

Što su nam pričali naši stari

Moj tata mi je pričao što se dogodilo u Bosni kad je on imao šest ili pet godina. Imao je psa. Zvao se Šargo. U ono vrijeme je u Bosni bilo puno lovac koji su hodali po šumama. Jednog dana je moj tata htio pustiti Šarga sa lanca, ali mu je njegov tata, moj djed, to zabranio. Zbog lovaca. Ali ga je moj tata ipak pustio sa lanca. Moj tata i on su se lijepo igrali kad je odjednom Šargo potrčao u šumu, a moj tata za njim. On ide, kad začuje puče pištolj. Moj tata potrči i vidje da Šargo leži mrtav na podu. Skoro svi ljudi iz Grebenice su došli da pogledaju mrtvog Šarga. Moj tata je bio jako tužan. Ta priča mi je zanimljiva zbog Šarga jer je to lijepa, ali i tužna priča. Moj tata, ali

i ja jako volimo životinje. Tog psa nikad nisam vidjela, ali mislim da je bio ovčar i bijelosmeđe boje i da je bio velik. Moj tata je poslije dobio drugog psa, ali nije ga baš slušao kao što ga je slušao Šargo i bio je puno zločestiji. Žao mi je što Šargu nisam nikad vidjela, ali ga mogu zamisliti kako je izgledao i često ga se sjetim.

Anela Grgić, 7. razred, Munderkingen

Što su nam pričali naši stari

Kad sam bio mali baka mi je često pričala priče kada bih došao u posjet kod bake ili djeda. Baka mi je često pričala priču o jednoj curici koja je bila u šumi. Ne sjećam se svega, ali priča je bila dobra. Ona je trčala po šumi i vidjela je jednu kuću i htjela je ući i vidjeti tko tu živi, ali je vidjela da tamo nema nikoga. Ali je pokucala. Njoj su onda otvorili vrata medvjedi i rekli joj da može kod njih živjeti i onda je ona bila kod njih i tamo je živjela. To mi je baš zanimljivo jer bih i ja htio vidjeti kako bi to bilo živjeti sa životinjama koje se ponašaju kao ljudi.

Adrian Kralj, 4. razred, Sigmaringen

Što su nam pričali naši stari

Kad je moj tata bio mali puno se igrao vani ili oko kuće. Živio je u Bugojnu. To je u Bosni. U Bosni i Hercegovini je skoro uvijek lijepo vrijeme. Moj tata i njegova ekipa su živjeli svi u blizini i tako su se stalno igrali. Nekad su išli kod susjeda i pomagali mu brati voće. Ja mislim da su nešto na kraju i dobili. Malo voća za nagradu. Kući skoro nisu nikad ni bili. Par puta su išli do jezera Vrbas gledati kako ljudi skaču u vodu. Skakali su sa drvene skakaonice. I ja sam vidjela tu skakaonicu. Stvarno je visoko. Ja se nisam smjela ni popeti. Imali su puno poznatih u Bugojnom. Išli u nekad u kafić ili se igrali hvatanja, sakriva i drugih igara. Ali su pomagali doma majci i tati. Na primjer, stavljali su rublje sušiti, oprati suđe ili kuhati. Moj tata je najmlađi u obitelji. Jednom mu je tata napravio romobil s kojim se vozio svugdje. Imao je jarko zelenu boju. Vjerujem da je bio lijep. Svi su htjeli voziti taj romobil. Kad je bila zima oni su se opet sastajali vani. Sanjkali su se po snijegu i moj tata je od drveta napravio skije i učio se na njima skijati. To mi je baš super jer danas više nikome ne pada na pamet napraviti skije kad ima gotovih za kupiti. Nije ih bilo briga kakvo je vrijeme. Njima je bilo najbitnije da su skupa i da se mogu igrati. Moj tata se zove Dragan i on mi je sve ovo pričao.

Tea Bodrušić, 5. razred, Tuttlingen

Hrvatski mi je ...

Sjećam se još točno onog dana kad je Hrvatska igrala protiv Njemačke na Europskom prvenstvu u nogometu. Kad sam čula za to, odmah sam znala; taj dan ću obući dres hrvatske reprezentacije. Crvenobijeli dres. Kad sam to ispričala prijateljici na telefon, ona mi je predložila sa se kladimo. Ako Hrvatska pobijedi onda će ona meni platiti jelo i piće, a ako Njemačka pobijedi ja

njoj. Ja sam naravno odmah znala da će Hrvatska pobijediti. Kad su prvenstva ili velika događanja ili natjecanja onda tek shvatim kako sam ponosna na svoju zemlju. Tada primijetim da i ja pripadam Hrvatskoj, iako u Njemačkoj imam prijatelje.

Hrvatski jezik mi se sviđa zato što je lakši od njemačkog. To je jedan od puno razloga zašto učim hrvatski. Ali nije jezik samo ono što me zanima nego i prošlost Hrvatske i povijest. Kada sam u Hrvatskoj na odmoru onda se sjetim odakle sam i tko sam. Kad se vratim ponovo u Njemačku, pričam u školi njemački i družim se sa Nijemcima, ali u srcu znam da mi je najdraži jezik hrvatski. Koji jezik mi se više sviđa, lako je reći; hrvatski, a za koga navijam?

Za Hrvatsku!

Uskoro je došao dan na koji sam čekala dva tjedna. Hrvatska igra protiv Njemačke. Nosila sam dres u školi i bilo mi je svejedno kad su me ljudi gledali i govorili: „Ma ne, Njemačka će pobijediti!“ Ja sam se samo nasmijala i rekla: „Vidjet ćemo!“ I onda su Hrvati odigrali utakmicu. Pobijedili su. Kad sam taj dan došla u školu nitko više nije ništa rekao. Prijateljica je, naravno, bila ljuta jer je izgubila okladu. Otišli smo na pizzu koji mi je ona platila. Ja sam jela pizzu i pila sam colu, ali da sam bila u Hrvatskoj onda bih odmah naručila čevape i Cocktu. Jelo i piće koje najviše volim. Ali uvijek kad se dogodi tako neka slična situacija sjetim se da iako ja pričam dva različita

ta jezika i volim drugu zemlju moja prijateljica i ja ostajemo prijateljice

Marina Jozinović, 8. razred, Spaichingen

Zašto učim hrvatski jezik

Ja sam izabrala ovu temu zato što volim hrvatski jezik. Hrvatski mi je materinji jezik, znači njega sam naučila kao prvi jezik jer su mi mama i tata Hrvati. Pošto ja živim u Njemačkoj moram u školi i s prijateljima govoriti njemački. Ali kod kuće i s rodbinom uvijek pričam hrvatski jer mi je zbilja neobično s njima pričati njemački, čak i ako ga oni znaju. Ja mislim da su mi i njemački i hrvatski jednako lagani za govoriti, ali mi je hrvatski teže za pisati jer u njemačkoj školi pišem samo na njemačkom, a hrvatska škola nam je sam jednom u tjednu. Hrvatski me oduševljava zato što se stvarno tako čita kako se piše, što za jezike koje učim u školi ne mogu reći. Ja volim sve riječi u hrvatskom jeziku koje imaju slova č, ć, đ, dž, lj, nj, š i ž zato što tih slova nema u njemačkoj abecedi pa mi je to jako zanimljivo.

Ako ne bih znala govoriti hrvatski kako bih se sporazumjela s rodbinom u Hrvatskoj? A pošto svake godine idemo u Hrvatsku i tamo budemo nekoliko tjedana jako sam sretna što znam pričati hrvatski, a tamo uvijek nešto novo i naučim. Ja mislim da je uvijek dobro kad se mogu govoriti

ti više jezika.

Pošto i ja razmišljam da se jednom preselim u Hrvatsku, važno mi je da dobro znam pričati hrvatski jezik. Meni je Hrvatska država domovina jer ju volim. Njemačka nije tako loša, ali je meni Hrvatska ipak na prvom mjestu. To je mala, ali lijepa i, ipak, dosta poznata država.

Za kraj još jednom želim reći da mi je hrvatski jezik jako važan i da sam ponosna što ga znam govoriti.

Barbara Pilipović, 9. razred, Mengen

Zašto učim hrvatski jezik

Ja učim hrvatski jezik jer mi je on lijep jezik. Meni je lakše govoriti hrvatski jer se kod nas kod kuće priča hrvatski. Hrvatski jezik mi je jako interesantan jezik i puno zanimljiviji od njemačkog. Ali ponekad mi je lakše pričati njemački nego hrvatski jer idem svaki dan u njemačku školu, a u hrvatsku školu idem samo jednom tjedno. Hrvatski mi je bilo teže naučiti nego njemački jer ima slova kojih nema u njemačkom jeziku kao npr. č, ć, ž...itd. Teže mi je pisati na hrvatskom. Hrvatski pisati i pričati mi je jako zanimljivo, a na hrvatskoj nastavi uvijek naučimo nešto novo.

Duje Čikeš, 8. razred, Sigmaringen

Hrvatski mi je...

Hrvatski mi je jako važan. Moji roditelji su me učili hrvatski kad sam još bila mala. I kad sam bila dovoljna stara, počela sam ići u hrvatsku školu. Meni je hrvatski pričati i pisati jako važno, zato što ja volim Hrvatsku i hoću da mogu kad idemo na godišnji odmor u Hrvatsku dobro pričati. Ja mislim da je dobro znati više jezika. Dobro je ako se želi prijaviti na neki posao da se zna što više jezika. I kad se ide na godišnji može se tamo snaći i ako se želi tamo živjeti ne mora se još i jezik učiti kad se već zna. Hrvatska mi je isto domovina i sretna sam da znam hrvatski jezik. I dobro je ako se može i pisati, onda možeš svojoj rodbini ili nekom drugom pisati pismo. Ako ne bih mogle pričati hrvatski, ne bih mogla razgovarati sa svojom rodbinom iz Hrvatske. I zato mi je važno učiti hrvatski. Hrvatska mi je jako lijepa i volim biti tamo. Ja mislim da su svi sto su naučili taj jezik sretni.

Elisabet Riemer, 10. razred, Mengen

Zašto učim hrvatski jezik

Ja učim hrvatski jezik zato što mi je taj jezik jako važan i to je moj materinji jezik. Za moje prijateljice je to jako zanimljivo kad im pričam na hrvatskom. Nekad moram nešto prevesti sa njemačkog na hrvatski što mi daju učitelji. Drugi razlog je što tu malu, ali poznatu državu, pogotovo po sportu ili moru jako volim. Kada ljeti idem u Hrvatsku s obitelji mi je super zato što znam pričati i to mi je jako važno. Hrvatska mi je domovina iako sam se rodila tu, u Njemačkoj, Hrvatsku ipak više volim. I zato želim saznati sve o Hrvatskoj. Jako mi je važno ići na hrvatsku nastavu da mogu dobro naučiti pričati i pisati hrvatski tako da mogu pričati sa svojom rodbinom u Hrvatskoj koji ne znaju njemački jezik.

Nije mi teško pričati hrvatski jer kod kuće uvijek pričamo hrvatski, a njemački sam naučila tek u vrtiću. Iako je Hrvatska mala država, ona je moja domovina koju jako volim. Ima jedna njemačka izreka koja kaže: „Klein, aber fein!“

To mi super odgovara za Hrvatsku.

Valentina Pilipović, 8. razred, Mengen

CROEXPRESS JE MEDIJSKI POKROVITELJ TURNIRA KOJI ĆE SE ODRŽATI 15.

Memorijalni turniri

KK Komušina (Heiterbach)

Početkom 70-tih godina prošlog stoljeća par Hrvata iz župe Komušine (Svetište Blažene Djevice Marije Kondžilske) u potražnji za poslom i boljom egzistencijom došli su na područje Haiterbacha i Nagolda. Zaposlivši se u Daimler-Benz u nesebično su mislili na svoje rođake i prijatelje iz Komušine, te jednom po jednom omogućili posao i stan. U iseljeništvu, daleko od svojih najdražih i najbližih, u novoj i nepoznatoj sredini sa mnogim preprekama nisu zaboravili svoje korjene i nisu dopustili da izgube vezu sa domovinom. U bezbrojnim

dugim noćima u gostionici Waldhorn, pričano nam je, redovno su se sastajali i okupljali, te razmišljali kako sačuvati svoj identitet. Tada u 1971. godini, odlučili su se, osnovati sportsku udrugu kojoj su dali ime „FK Proleter“. Fudbalski Klub Proleter. Proleter stoga što ta riječ opisuje pripadnost radnoj i ekonomski nesamostalnoj klasi u koju su se tada svrstavali.

Na samom početku FK Proleter bio je čisto nogometni klub, koji je tražio i organizirao prijateljske susrete sa drugim tada „jugoslavenskim“ klubovima. 1973. godine FK Proleter aktivno počinje natjecanje

u tadašnjoj jugo ligi, tada organizirana i vođena od strane Wirtemberskog nogometnog saveza. Prikazujući ugledne rezultate Proleter 1976. godine ulazi u prvu od 3 „jugo“ lige. U istoj godini Proleter postaje uvjerljivi prvak 1 „jugo“ lige. Početkom 80-tih godina Proleter pored nogometne momčadi osniva i šahovsku te folklornu grupu, koje duge godine aktivno i uspješno djeluju. Proleter kao društvo u tim godinama nastupa na niz turnira, proslava i manifestacija na prostoru Njemačke i bivše Jugoslavije.

Nogometna i folklorna grupa uspješno djeluju i donose tada mnoge pobjede i uveličavaju ugled društva, što

dokumentiraju i dokazuju bezbrojni pokali, nagrade i odlikovanja, položeni u regalicama klubskih prostorija. Pored toga društvo od samog početka kao i dan danas iskazuje se svojim humanitarnim angažmanom. Osobito za bolesne, za izgradnju crkava, puteva i socijalnih ustanova društvo je u prošlosti poduzimalo i poduzima humanitarne akcije. Početkom 90-tih godina nastaju političke napetosti na prostoru bivše Jugoslavije. Hrvatska, BiH, Slovenija i Makedonija razmišljaju i traže svoju samostalnost i suverenitet. Tadašnja uprava i članovi društva želeći pokazati svoju solidarnost sa tim zahtjevima o samostalnosti, odlučuju se ubrzo promijeniti

ime udruge u „Hrvatsko Kulturno i Sportsko Društvo Komušina Haiterbach e.V.“. Tim koracima ujedno po prvi put registriraju društvo na Sudu u Nagoldu, i primaju statut upisane i registrirane Udruge. U tom periodu društvo sprema nogometnu momčad, koja se natječe u njemačkoj Kreisligi. No uspjeh i rad nogometne ekipe prate niz problema. Neimajući svoje igralište klub je bio prinuđen plaćati TSV Haiterbachu velike svote da bih imali pravo koristiti njihovo nogometno polje. Ali TSV Haiterbach ubrzo i spontano zabranjuje daljnje korištenje njihovog terena.

Nemajući drugu soluciju društvo 1996. prinuđeno odu-

Pomalo neobično, no predsjednica muške košarkaške ekipe KK Croatia iz Berlina je žena, Marina Šimić. - KK Croatia Berlin osnovan je 1992. godine. Osnivač je svojevremeno bio moj, danas pokojni, tata Mile Šoštarčić. Tada se, nakon osnivačke skupštine započelo u Kreisligi. Našlo se i par zahvalnih sponzora. Poslije je oformljena još jedna muška ekipa, dvije A i B Jugend i jedna ženska ekipa. Tako živa aktivnost sa sedam ekipa i ukupno 130 članova trajala je do 2000. godine. Nakon smrti oca organizacija je pala na moja leđa, i bilo je teško. Sada imamo samo jednu mušku ekipu od desetak

KK Croatia (Berlin)

igrača, ukratko je predstavila KK Croatiaju Berlin predsjednica Marina Šimić. -

- Naša Marina radi sve, brine se o klubu, o nama, o svemu. Ona je nezamjenjiva domaćica našeg kluba. Da ovaj klub postoji svih ovih godina, njena je zasluga. Ona je srce i duša kluba - rekao je vođa berlinskih košarkaša, Robert Krajnović i dodao - Ispali smo ove sezone iz Landeslige. Imali smo peh u ekipi jer su već na početku sezone bila ozlijeđena tri nositelja igre. Sada smo u Bezirksligi. To

je neuspjeh, jer smo po kvaliteti za Landesligu. Bit će iduću sezonu borba za povratak. Što se tiče ekipe, sloge i druženja, mislim da ćemo uspjeti. Na memorijalnom turniru Dražena Petrovića sudjelujemo redovito. I uvijek idemo na pobjedu. -

1993. godine počela su prva natjecanja Croatije u Kreisligi s dvije momčadi, bilježe se prvi uspjesi i ulazak u veći rang natjecanja, rekordna pobjeda od 197:47 koševa. U sezonu 1994.-1995. godine KK Croa-

tia Berlin je s dvije momčadi ušla u općinsku ligu ali i s novom momčadi B-Jugend, mladima od 13 do 15 godina i kadetima od 16 do 18 godina, koji ubrzo ulaze u najveću berlinsku ligu u njihovom rangu natjecanja. S trenerom Antom Leroticem iz Splita nastavilo se ostvarivati uspješne rezultate koji su Croatiju odvele u viši rang natjecanja. Naime, prva momčad KK Croatije je 1996. godine ušla u najveću berlinsku ligu, Oberligu, a druga stigla do Landeslige. KK Croatia Berlin često je pobjeđivala i na turnirima, spomenut ćemo uspješan nastup na amaterskom turniru

Europe u Španjolskoj i osvojeno šesto mjesto. 1995. godine osnovan je i prvi ženski košarkaški sastav u Njemačkoj. U 2002. godini hrvatski košarkaši iz Berlina organizirali su veliki košarkaški turnir povodom deset godina rada i postojanja kluba ugovistivši nekoliko momčadi iz Njemačke.

Danas u KK Croatiaju igraju Goran Romić, Matija Bogdanić, Mario Baković, Mijo Stanić, Željko Rinkovec, Robert Krajnović, Elvir Mumunović, Zdenko Projić, Josip Bačak, Tonči Kamber i Valentin Horvat. Prosjek godina starosti u ekipi je trideset.

Sonja BRELJAK

I 16. SVIBNJA U DVORANI SPORThALLE IM LÖWENTAL U ESSENU/WERDENU

r Dražen Petrović

staje od aktivnog nogometnog natjecanja i objavljuje svoju momčad.

U rujnu 1996. godine HKSD Komušina ne nalazeći sklonu soluciju u potražnji za nogometnim poljem, osniva i sprema novu košarkašku ekipu, koja se uspješno bori i u drugoj godini natjecanja uskače u veću ligu. Nažalost se ta košarkaška ekipa 1998. godine deformira i natjecanje obustavlja. No 2001. godine košarkaška ekipa se ponovno formirala, te u sezonskoj godini 2001./2002. neočekivano postiže drugo mjesto u Kreisligi WEST. Oduševljeni sa neočekivanim uspjehom i interesom za košarku, društvo u sezoni 2002/2003 šalje

dvije momčadi na natjecanje. Prva momčad postiže bez poraza 1. mjesto u Kreisligi te se bori za ulazak u Bezirksligu. Druga slično uspješno postiže 4. mjesto. Trenutno se prva momčad natječe u Landesligi Alb/Bodensee i ima dva ulaska u viši rang iza sebe. Druga jako dobro se drži u Kreisligi gdje su se prošle sezone borili za ulazak u Bezirksligu. Pored toga je 2009./10. osnovana Juniorska Sekcija Košarke. Iz koje su izašle tri momčadi koje se natječu trenutno u Bezirksligi. To su U 18, U 12 i U 10 Juniori. Jako dobar rad unutar kluba je doveo do ovolikog uspjeha na kojeg svi možemo biti ponosni. Pored košarke, osnovana

je i nova folklorna i narodna grupa, koja u nastupima po Njemačkoj žele sačuvati hrvatske tradicionalne običaje. Ove godine brojimo 130 aktivnih članova, čiji broj tjedno raste. Pored brojčano dominantnih hrvatskih članova (95 %), našoj udruzi pridružili su se i članovi drugih nacionalnosti (Njemci, Talijani, Poljaci te i naš mali Turčin koji perfektno poznaje hrvatski jezik. Cilj nam je sakupljati se, skupa raditi i sačuvati naš hrvatski duh i identitet.

Želja nam je ojačati rad sa drugim hrvatskim organizacijama i udrugama, želja nam je gajiti i širiti veze sa našom voljenom Hrvatskom te sa župom Komušinom.

K. K. Dražen Petrović Essen
PRÄSENTIERT DAS
4. Dražen Petrović Gedenktournament
IN ESSEN
AM 15. & 16. MAI 2010
SPORTHALLE LÖWENTAL
IM LÖWENTAL 35 - 45239 ESSEN
BEGINN 10 UHR
EINTRITT FREI

TEAMS:
BEVANDA ZÜRICH
CROATIA BERLIN
CROATIA BONN
CROATIA FRANKFURT
CROATIA FREUDENSTADT
KOMUŠINA HAITERBACH
ZHINSKI WAIBLINGEN
DRAŽEN PETROVIĆ

AFTER-TURNIER-PARTY
AM 15. MAI 2010 AB 20 UHR
IN DER WESTSTADTHALLE ESSEN
THEA-LEYMANN-STR. 23 - 45127 ESSEN
LIVE BAND TIME OUT
EINTRITT ABENDKASSE 10,00 €
VORVERKAUF 8,00 €
KONTAKT 0176-96342096
ODER 0173-2703624

CroExpress

CroExpress medijski pokrovitelj

CroExpress je medijski pokrovitelj četvrtog međunarodnog memorijalnog turnira Dražen Petrović koji će se u čast legendarnog hrvatskog kapetana i košarkaškog velikana održati 15. i 16. svibnja u dvorani Sportshalle im Löwenthal u Essenu/Werdenu s početkom u 10 sati.

KK Croatia (Bonn)

Nakon novootvorenog odjela u 2007. godini klub Croatia je iz Bonna već treću sezonu ima vrlo uspješnu košarkašku ekipu. U prvoj sezoni Croatia je bila ugodno iznenađenje 2.Kreisliges Bonn i odmah ušla u viši rang, 1.Kreisligu. U prošloj sezoni košarkaši su propustili mogućnost ponovnog ulaska u viši rang, nakon nepotrebnog poraza u samoj završnici prvenstva, zbog ko-

jeg su natjecanje završili na drugom mjestu, koje tada nije vodilo u Bezirksligu. U aktualnoj sezoni prva pozicija ne bi smjela biti pod upitnikom. Košarkaši Croatije se nekoliko utakmica prije kraja prvenstva nalaze neporaženi na prvom mjestu 1. Kreisliges. U prve dvije sezone ekipu je vodio trener-igrač Jere Jurin, dok je u završnici aktualnog prvenstva momčad preuzeo NJemac

Norbert Müller. Najbolji strijelci kluba su trenutno Kristian Bolanča sa 22,9 i Antonio Ivanković sa 19 koševa po utakmici.

NK Croatia Bonn e.V. igra u sastavu: Ivan Šola, Antonio Ivanković, Mate Miatkowski, Jere Jurin, Kristian Bolanča, Mirko Dumančić, Romano Bolanča, Jiri Papez, Ingo Schäfer, Mane Ivica, Miroslav Ereš i Josip Marić. (Jere Jurin)

KK Bevanda (Zürich)

Kada se na dječijem igralištu susretnu četiri tek prohodala klinca, a svaki do njih kao slučajno nogama već nagurava nekakvu loptu, lako je pretpostaviti da su ih na igralište doveli nadobudni očevi i da su svi odreda Hrvati. Tako su se jednog sparnog ljetnoga popodneva 2003 na dječijem igralištu ispred zueriške škole

Stettbach neplanirano susreli četiri mlada oca od kojih je svaki već u prvim pokretima svoga pulenčića zlačkim okom tražio (i naravno nalazio) skrivene sportske potencijale i talente. Međutim nije dugo trebalo da se interes s klinaca prenese na njih same, upoznali su se a poznanstva su im ubrzo prereasla u prijatelj-

stva. Nepunih tri mjeseca kasnije na izmaku ljeta, kada kiše i pro hladno švicarsko vrijeme ometaju druženja na otvorenom, pripremajući se za zimske hladnoće, njih četvorica osnivaju košarkaški klub. Koliko se sportske domete toga momenta od kluba očekivali najbolje svjedoči ime kluba kojega su krstili imenom „Bevanda“. Međutim, naša četiri musketira: Ognjen Paučić, Ivica Dragoje, Ante Zubčić i Stanko Klapčević pokazuju se i dobrim managerima. Pridobijaju nove ljude, neke starije, neke mlađe i društvo je ubrzo brojalo više od 20 članova. Danas, pet godina poslije klub je zaokružio konstitucijsku fazu i spreman je za sljedeći razvojni korak.

Sustav vrijednosti

Sportska aktivnost i socijalni kontakt je u najkraćem ona centralna vrijednost koju klub promovira. Ovaj duh vlada na terenu, ali i izvan njega. Kadšto se čini da klub spontano funkcionira kao velika obitelj, što se najzornije daje primjetiti na feštama kada se s djecom i suprugama/djevojkama znade okupiti i do šezdeset osoba.

Natjecateljski dio

Klub je dobio „krila“ onoga momenta kada su u klub počeli pristizati mladi igrači. U

pravilu su to Hrvati druge generacije koji su ranije već igrali košarku po različitim švicarskim klubovima, ali su zbog nedostatka kohezije ili zbog gubitka motivacije bili privremeno odustali od bavljenja ovim sportom. Upravo u najosjetljivijem momentu kada su takovi igrači i po broju i po potencijalu dosegli „kritičnu masu“ klubu se pridružio Dražen Silvaši, čovjek koji je u klub donio novi kvalitet na onoj najvažnijoj, stručnoj razini. Treninzi postaju strukturirani i ciljani. Vježbaju se različiti modeli igre u napadu i obrani. Svaki igrač dobija poziciju i jasne zadatke u momčadi. Negdje u proljeće 2009, inspirirani novom konstelacijom, željni borbe i uspjeha u ogledima s drugim momčadima, „mladi lavovi“ artikuli- raju prijedlog: žele se natjecati u zvaničnoj švicarskoj ligi. Na izvanrednoj sjednici u svibnju 2009 donesena je odluka da se krene u projekt s radnim nazivom „četvrti liga“.

Dosadašnji tijek natjecanja

Okosnicu kluba čine mladi igrači: Marin i Marko Baljak, Mario i Niko Tuta, Mišo Eletić, Ilija Mutapčić, Martin Šanjić, Mario Pranjčić, Danijel Pavlović i ponajbolji među njima Ante Strmota, koji je

kao igrač Zadra iz druge hrvatske lige „prešao“ u Bevandu. Igrom uspješno dirigira Dražen Silvaši, koji i sam koji puta „zasuče rukave“.

Trenutačno je Bevanda zahvaljujući dobro postavljenoj igri uspjela riješiti sve duele u vlastitu korist. Redoviti treninzi se održavaju u nedavno sagrađenoj, modernoj školi Leutschenbach u Zuerihu, kod koje se sportska dvorana sa panorama pogledom nalazi na petom katu. Momčad je još uvijek u fazi uigravanja a najvećim slabostima se ovoga momenta čini šut s distance i nedostatak drugoga centra. Bilo bi dobro proširiti i igrački kadar s još par igrača, što bi otvorilo mogućnost češćih izmjena i relativiralo slabosti koje nastaju kada neki od ključnih igrača nakupe veći broj osobnih pogrešaka.

Poziv mladim igračima

Koristimo ovu prigodu uputiti poziv svim mladim košarkašima zainteresiranim za nastup u momčadi sa velikim potencijalom koja se još uvijek formira, ali ima izražen nacionalni identitet, da nam se pridruže i pomognu u etabliranju kluba na švicarskoj košarkaškoj sceni.

Više o klubu saznat ćete na našoj web-stranici www.bevanda.ch

Restaurant
Tel: 0711 5109262

BACCHUS CROATICA

Kappelberg Str. 1
70734 Fellbach

www.bacchus-croatica.de

B U K A L

POGREBNA FIRMA

089/ 48 00 47 65
0173/ 566 43 10

Sedanstr.30
81667 München

www.bukal.de

Robert Barbarić

Hauptvertretung **Allianz**

Herzlich Willkommen bei unserer Agentur. Als kompetenter Ansprechpartner bieten wir Ihnen umfassende Beratung zu Versicherungen und Vorsorge.

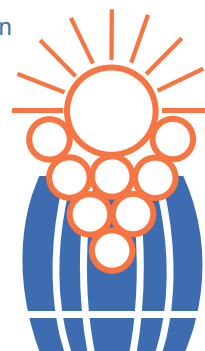
Gerne beraten wir Sie individuell und unverbindlich.

Kieler Str.131 - Eingang Haferweg 22
22769 Hamburg

Telefon: 040 / 85157833
Telefax: 040 / 85157834
Mobil: 0173 / 2026908

Wein-Import DABRO

Groß- und Einzelhandelsimporte von Weinen
Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien
Gastronomieservice
Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67
20357 Hamburg
Telefon 040 / 4 39 58 45
Telefax 040 / 4 39 17 06

Bestattungen Šarić

Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

MITGLIED IM
DEUTSCHEN
BESTATTERVERBAND

Team mit fachgeprüften
Bestatter und
Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in
Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CIJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠĆENE RODBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAJMLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen)
Stolzstrasse 15,
D-72762 Reutlingen
Tel.: 07121-32 02 62
Fax: 07121-33 78 89
Mobil: 0172-73 73 412

Stuttgart
Tel.: 0711-48 90 73 01

Frankfurt
Tel.: 069-40 56 26 62

München
Tel.: 089-62 14 69 40

Berlin
Tel.: 030-45 02 00 88

Švicarska (Zürich):
Tel.: +41 (0) 76 4 52 29 21

Austrija (Wien):
Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436

Hrvatska
Concordia Zagreb
Tel.: +385 (0) 1 286 45 78
Mobil: +385(0) 98 23 37 32

Trogir
Tel.: +385 (0) 21 88 71 77
Mobil: +385 (0) 98 23 37 32

Kontakt 24 h
0172-73 73 412

BMS BAU GmbH

BMS

Kölner Landstraße: 121
40591 Düsseldorf

Telefon: +49 (0) 211 / 5228922
Telefax: +49 (0) 211 / 5228923

E-Mail: bms@bmsbau.de

Dalmatien Restaurant

Paulstraße. 12. 25980 Westerland

Tel. 04651 - 88 92 838

www.dalmatien-sylt.de

ILJA ŠARIĆ BESTATTUNGEN – SIGURNO – BRZO – POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

VINKO ŠAPINA 14-GODIŠNJI HRVAT IZ ULMA JEDNA OD NAJVEĆIH

Novi Luka Modrić

Dario Lukić

Vinko Šapina na prvi pogled je posve običan dječarac. Sa svojih 14 godina taj plavokosi tinejdžer ne razlikuje se puno od vršnjaka, sve dok mu ne dadnete nogometnu loptu. Tada ćete shvatiti da ovaj mladi Hrvat rođen u Ulmu, gdje su njegovi roditelji Anka i Marko početkom devedesetih započeli novi život napustivši, kao i brojni Hrvati, ratom zahvaćenu Bosnu, ipak ima talent više od drugih.

Njegov smisao i razumijevanje najljepše sporedne stvari na svijetu vrlo brzo su prepoznali brojni njemački klubovi pa je Vinko već s 14 godina dobio poziv bavarskog giganta Bayern Münchena te Freiburga, ali se, ipak, nakon razgovora s menadžerom Thomasom Albeckom odlučio za Stuttgart, gdje već gotovo godinu dana pod palicom trenera Marijana Kovačevića i Frederika Gludinga razvija talent u jednoj od najboljih njemačkih nogometnih akademija.

Zanimljivo, Vinko je prvi koji je s 14 godina ušao u Stuttgartovu akademiju u koju, do tada, nisu mogli 'upasti' igrači ispod 15 godina, što je neosporni dokaz njegove talentiranosti.

- Ponosan sam zbog toga, za mene je to stvarno velika stvar jer sam izabran u konkurenciji više od 1000 dječaka iz Baden – Württemberg. Stuttgartov menadžer Thomas Albeck pozvao je mene i moje roditelje na razgovor i ponudio mi angažman u Stuttgartovoj nogometnoj akademiji. Pogotovo sam se radovao jer sam prvi igrač koji je sa 14 godina došao u tu akademiju, govori nova mlada hrvatska nada, kojoj treneri prognoziraju lijepu karijeru.

Iako ga prijatelji zovu Davor Šuker, jer se u Ulmu nazabijao i nazabijao golova, a roditelji Zvonimir Boban zbog lucidnosti u igri, svi su složni da potezom i načinom igre najviše podsjeća na hrvatskog reprezentativca Luku Modrića. Vinko je ofenzivni veznjak, ima odličan pregled igre, dodavanje, dobar šut s obje noge, a najbolji je u kreiranju akcija, što mu treneri vide i kao najjaču stranu.

- Treneri i ja imamo isto mišljenje. Moram raditi na brzini i snazi, a sve drugo imam u glavi i nogama. Zadovoljni su mojim rezultatima na treninzima i utakmicama, a meni se sviđa način na koji u Stuttgartu rade s nama, kazao je Vinko, koji se u novom klubu snašao odlično.

- Mnogi mi kažu da sam društven pa sam se lako uklopio u ekipu. Kada sam prvi put ušao u sobu osjećao sam se kao u hotelu s pet zvijezdica. Pored toga, imam 17 prijatelja u akademiji s kojima se poslije škole i treninga mogu zabaviti. Imamo bilijar, stolni tenis, stolni nogomet, play station..., a na krovu nam se nalazi teren s umjetnom travom koji ima pogled na Stuttgartov veliki teren odakle možemo gledati utakmice, opisao je Vinko, koji najčešće igra centralnog veznog, premda mu nisu strane ni ostale pozicije u veznom redu, pa ni uloga napadača.

Iako je rođen u Njemačkoj u Vinku najjače kuca hrvatsko srce i životna storija njegove obitelji vrlo je slična onoj Ivana Rakitića, Joea Šimunića, braće Nike i Roberta Kovača i mnoštva drugih velikana hrvatskog nogometa, čiji roditelji vuku korijene iz Hrvatske ili Bosne i Hercegovine, tom nepresušnom vreli nogometnih talenata, kakav je i sam Vinko.

- Bio sam presretan kada je stigao poziv reprezentacije Hrvatske (U15, op.a). Išao sam u kamp u Umagu gdje je bilo 30 talentiranih igrača. Kada sam obukao dres moje Hrvatske poželio sam da ostanem. Sigurno u budućnosti želim igrati za Hrvatsku. Trener Brnčić pohvalio me je, a ja mu se zahvaljujem na lijepim riječima, govori Vinko.

Nije teško pogoditi kojeg od hrvatskih nogometaša najviše cijeni – onoga na kojeg najviše i podsjeća.

- Od naših najviše cijenim Luku Modrića jer je dobar tehničar, što je i moj način igre, a inače, uzor mi je oduvi-

jek bio Zinedine Zidane, kaže Vinko.

Kao i većini raseljenih Hrvata, niti Šapinama u početcima života u Njemačkoj nije bilo lako, a roditelji su uz potragu za poslom i egzistencijom djecu najčešće davali na nogomet. Vinko i njegov četiri godine stariji brat Filip tako su prve nogometne korake napravili u Tv Wiblingenu, a kasnije i u SSV Ulmu, gdje su se na kraju razišli - Vinko u Stuttgart, a Filip u TSV Neu-Ulm.

- Naravno da su početci bili teški, a s obzirom na rat još teži. Bugojno smo napustili '93. i zaputili se u nepoznato, u Njemačku. Hvala Bogu, dobro smo se snašli. Djeci i nama uvijek je drago kada su ljetni raspusti jer tada dolazimo u Bosnu i Hrvatsku obići rodbinu, koja nam jako nedostaje, pričaju nam Marko i Anka, od koje su djeca i naslijedila sportsku žilu. Naime, mama Anka 15 je godina igrala rukomet za bugojansku Iskru tako da je djecu, čim su prohodala, usmjerila na sport. Marko je svjedok, ručak je zagorio puno puta jer je Anka Filipa i Vinka vodila na nogo-

met kad god bi to oni poželjeli.

- Brat Filip mi je uvijek bio velika podrška i motivacija. On mi je i namjestio prvi gol u životu, kada smo trenirali u Tv Wiblingenu. Nema slobodnog dana koji nismo iskoristili da igramo nogomet. Filip ima dobro oko i dobar pregled igre i mislim da bi mogao igrati u boljem klubu, samo bi trebao biti malo više ambiciozan, kazuje Vinko.

Iako još nije napunio 15 godina Vinko Šapina djeluje vrlo zrelo u svojim razmišljanjima, svjestan da je njegov nogometni i životni put pun izazova.

- Znam da moram naporno trenirati i raditi da bih uspio. Često kada sam slobodan radim na brzini i snazi jer znam da mi to još fali. Želio bih kada dođe pravo vrijeme zaigrati za seniore Stuttgarta, a najveća želja mi je Barcelona, nasmijao se Vinko.

Tko zna, možda mu se snovi i ostvare. Uostalom, sve što je napravio sa samo 14 godina pokazuje da je na pravom putu da jednog dana bude poput Modrića, Rakitića, Kranjčara...

Vinko je već s 14 godina dobio poziv bavarskog giganta Bayern Münchena te Freiburga, ali se, ipak, odlučio za Stuttgart, gdje već gotovo godinu dana razvija talent u jednoj od najboljih njemačkih nogometnih akademija

H NADA HRVATSKOG NOGOMETA NA STUTTGARTOVOJ AKADEMIJI

raсте u Stuttgartu

Tko je rekao da je lako biti nogometaš?

Tko je rekao da je lako postati dobar nogometaš!? Samo oni koji se od malena bave s tim sportom znaju koliko je odricanja potrebno za to. Vinkov dan u Stuttgartu počinje u 6 i 20 ujutro kada je obavezno buđenje. Poslije doručka na rasporedu je prvi trening, a potom odmah i škola do 13 sati. Uz dobar nogomet, Vinko je i dobar učenik. Nakon toga ima predavanje o nogometu, a poslije ručka do 17 sati je vrijeme za učenje i odmor. Potom ponovno slijedi trening pa večera i učenje. Naporan dan završava u 22 i 30 kada svi polaznici akademije moraju na spavanje. A ono što Vinko posebno voli u Stuttgartu jest upoznavanje s velikim zvijezdama koje igraju za najbolju momčad.

- Slikao sam se i pričao s puno igrača poput Arthura Boka, Timoa Gebharta, upoznao sam Zdravka Kuzmanovića, a najdraže mi je bilo pričati s Alexandrom Hlebom, koji stvarno velika zvijezda, kazao je Vinko.

Brat Filip je velika podrška

Šapine su sportska obitelj. Osim mame Ankice koja je u mladosti igrala rukomet oba sina, Vinko i Filip, bave se nogometom. Filip je stariji i Vinko voli poslušati njegove savjete.

- Ponosan sam na mlađeg brata i njegov nogometni put. Sretan sam što je uspio doći do Stuttgarta, jer to nije lako u konkurenciji kakva vlada u Njemačkoj, kazao je Filip, koji trenutačno nastupa za mlađe kategorije TSV Neu-Ulma.

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Međunarodni prijevoz umrlih

ALBT

Ante Lerota

Theodor-Storm-Str. 15

71642 Ludwigsburg

Tel.: 071 41/ 92 62 79

Mobil: 0151/11 65 92 13

www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata

Generalni konzulat Republike Hrvatske Stuttgart

70372 Stuttgart (Bad Cannstatt), Liebenzeller Str. 5
Tel: 0711/95 57 10, Fax: 0711/95 57 112, E-mail: gkrhst@mvppei.hr

Uredovno vrijeme za stranke -
Öffnungszeiten
prije podne od ponedjeljka do
petka - von Montag bis Freitag
vormittags
od/von 08,30 do/bis 12,30
sati/Uhr
poslije podne utorkom i
četvrtkom - Dienstag und
Donnerstag nachmittags
od/von 13,30 do/bis 15,30
sati/Uhr
Konzularni dani - Konsultartage
Uredovno vrijeme -
Öffnungszeiten
od/von 10,00 do/bis 13,00
sati/Uhr

Prva subota svakog mjeseca:
FREIBURG

Hrvatska katolička misija,
Ludwigsburgstr. 40-42
Der erste Samstag im Monat:
FREIBURG
Kroatische katholische Mission,
Ludwigsburgstr. 40-42

Druga subota svakog neparnog
mjeseca: **SINGEN**
Hrvatska katolička misija,
Zelglestr. 4
Der zweite Samstag des jeden
ungeraden Monats: **SINGEN**
Kroatische katholische Mission,
Zelglestr. 4

Treće subota svakog mjeseca:
MANNHEIM
Hrvatska katolička zajednica,
D-6, 9-11

Der dritte Samstag im Monat:
MANNHEIM
Kroatische katholische
Gemeinde, D-6, 9-11

Četvrta subota svakog parnog
mjeseca: **ULM**
Hrvatska katolička zajednica,
Beethovenstr. 3
Der vierte Samstag des jeden
geraden Monats: **ULM**
Kroatische katholische
Gemeinde, Beethovenstr. 3
Molimo sve posjetitelje
Generalnog konzulata i
konzularnih dana, da sa sobom
obavezno donesu osobnu
ispravu sa slikom (putovnica,
osobna iskaznica, vozačka
dozvola ili sl.) radi identifikacije.

GRACIJE IZ KROACIJE PAMELA RAMLJAK, NEDA PARMAĆ I NIKA ANTOLOS

Želja nam je Eurosong dovesti u Hrvatsku

Magdalena Ivić

Za što bolji plasman Hrvatske na Eurosongu u Oslu natjecati će se grupa Feminnem, tri djevojke koje su s najvećim brojem glasova žirija i publike uvjerljivo pobijedile na Dori, hrvatskom izboru za pjesmu Eurovizije. Pjesma „Lako je sve“ potekla je iz skladateljskog pera Branimira Mihaeljevića, a tekst su napisale Feminnemke Pamela Ramljak i Neda Parmać koje odnedavno imaju novu članicu benda mladu Niku Antolos. Nastup na Dori bio je prvi uspjeh koji je grupa ostvarila u novom sastavu a Neda i Pamela neka-ko slute da bi im Nika mogla donijeti sreću i na Eurosongu. Trenutno skladba „Lako je sve“ na evropskim kladionicama drži visoko četvrto mjesto a kako god se poredak mijenjao djevojke su stalno u prvih deset.

Nećemo ništa predviđati a uspjehom bi smatrale i prvo, drugo, treće, četvrto, peto, šesto... mjesto na Eurosongu no najviše bi, dakako, voljele dovesti Eurosonog u Hrvatsku – iskrene su atraktivne Feminnemke. Pobjedu na Dori nismo očekivale jer i lani nam je izmakla mrvicu ali, priznajemo, priželjkivale smo je. Ovaj uspjeh daleko je od našeg vrhunca i još nas puno posla čeka. Trenutno smo okupirane priprema za Eurosong što uključuje cijeli tim ljudi oko nas no, naravno, mi smo te koje u svemu imaju zadnju riječ. Što se tiče same pjesme „Lako je sve“ oduševljene smo njome kao i svi oko nas i ona jeste jedna od naših boljih pjesama jer nigdje nismo tako pustile glas. No, ne bih zanemarila i druge naše sjajne pjesme „Poljupci u boji“, „Ovisna“, „Chanel 5“, „Sve što ostaje“....

Nedu i Pamelu, dvije iznimne pjevačice hrvatska je javnost upoznala 2004. godi-

ne kada su nastupale u spektaklu „Hrvatski idol“. Nakon showa, u kojem su bile itekako zapažene zbog svojih sjajnih vokala, Neda i Pamela su zajedno sa, sad već bivšom članicom, Ivanom Marić i na incijativu pokojnog skladatelja Đorđa Novkovića osnovale gril trio Feminnem. Nakon Ivane bendu je pristupila Nikol Bulat, koja je također već bivša članica. Za 21 – godišnju Niku, Neda i Pamela kažu da je njihova treća sreća, znale su to čim su je čule kako pjeva. Svoje zavidno glazbeno znanje i scensko iskustvo profesorica Pamela i Neda već se trude prenijeti Niki koja se izvrsno uklopila u bend.

Pamela je rođena 1979. godine u Čapljini a u Metkoviću je završila osnovnu glazbenu školu. U Dubrovniku je upisala srednju muzičku školu te nastupala kao voklani solist sa dubrovačkim Simfonijskim Orkestrom. U Zagreb je došla prije 12 godina na Glazbenu akademiju a za vrijeme studija pjevala je back vokale poznatim estradnim zvijezdama od kojih najčešće Toniju Cetinskom. Neda, pak, voli reći da je iza nje skoro 20 – godišnja glazbena karijera jer je prve nastupe imala kao šestogodišnjakinja zahvaljujući ocu Zoranu i njegovom bendu Kompas. Rođena je u Splitu a odrasla u Pločama gdje je završila 6 godina osnovne muzičke obrazbe. Ni Riječanka Nika nije bez glazbenog obrazovanja, ona je naime, u osnovnoj školi pjevala u zboru a u sred-

njoj pohađala sate solo pjevanja. Prošle je godine zahvaljujući prekrasnom glasu ušla u finale showa Hrvatska traži zvijezdu.

Neda i Pamela već su 2005. godine bile na Eurosongu u Kijevu kao predstavnice Bosne i Hercegovine s pjesmom „Call me“ tako da im je i to iskustvo dobrodošlo za predstojeći nastup.

Pomoglo nam je i da sve ovo primimo bez pretjerane euforije. Prvi put nam je bilo prilično naporno jer smo mislile otvoriti sva vrata na svi-

jetu tako da je pad bio dosta bolan. Sada smo iskusnije i želimo iskoristiti ovaj moment da uživamo u ljepoti glazbe i nadamo se ostvariti poneki kontakt vani. Ponude pršte samo treba znati koju prihvatiti – kažu simpatične Neda i Pamela.

Feminnem su suradnjom s mladim Španjolcem Alexom Manga, duetom „Oye, oye, oye“ već započele svoj put na zapadno tržište. Za suradnju s Alexom, 21 – godišnjim idolom španjolskih tinejdžerica zaslužan je njihov producent Branimir Mihaeljević, koji itekako radi na njihov karijeri. Lani su zamalo otišle na Eurosong s njegovom pjesmom „Poljupci u boji“, pobjeda im je izmakla samo za dva boda.

- Branimir vjeruje u nas, povjerava nam svoje hitove pa je tako bilo i s ovogodišnjom pjesmom za Doru. Još u ru-

nu nam je odsvirao melodiju u koju smo se Pamela i ja toliko uživale da smo tekst morale napisati odmah iako je Dora bila udaljena mjesecima. „Lako je sve“ je jednostavno jedna od onih pjesama koje ti se zavuku pod kožu i tamo osatnu – priča Neda i otkriva da će skladbu na Eurosongu pjevati na hrvatskom jer tako najbolje mogu izraziti emocije. Ovih dana snimile su i spot koji se već pregledava u Norveškoj. Redatelj Gonzo kameru je fokusirao na njihova lica kako bi ih gledatelji što bolje upoznali prije nastupa u Telenor Areni u Oslu na 55. Eurosongu, na kojemu će finalna večer biti 29. svibnja, a polufinalne dva odnosno četiri dana prije. Inače, spot se već vrti i na internetu a više o Feminnemkama može doznati na njihovoj stranici www.feminnem.com.

Girl band Feminnem – 18. predstavnice Hrvatske na Eurosongu izvesti će pjesmu „Lako je sve“

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:

Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr

Sa. 9.00 - 15.30 Uhr

Inh.: Matic

Hammerbrookstr. 84

20097 Hamburg

fon/fax: 040 - 236 88 391

mobil: 0173 - 214 53 70

www.weinimport-croatia.de

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Lange Reihe 14

20099 Hamburg

Sprechstunden:

Mo- Fr. 08:00 - 18:00

Tel. 040 28006333

Fax. 040 28006335

dr.tadzic@t-online.de

Mariendorfer Damm 50-52
12109 Berlin

Tel.: +49 (0 30) 700 987 69

Fax: +49 (0 30) 705 93 85

www.city-pension-sanader.de

info@city-pension-sanader.de

City Pension Sanader

FÜR INDIVIDUALREISENDE UND GRUPPEN

Wir bieten zu fairen Preisen Unterkunft in unserem familiär geführten
Haus im Berliner Bezirk Tempelhof-Schöneberg. Auf fünf Etagen befinden sich:

- Einzelzimmer,
- Doppelzimmer,
- Dreibettzimmer,
- Vierbettzimmer,
- 5 Mehrbettzimmer (für 5-8 Personen mit Etagenbetten).

Alle Zimmer sind mit Dusche/Badewanne und WC ausgestattet,
in allen bis auf die Mehrbettzimmer gibt es einen Fernseher.

Tunici's Restaurant Dubrovnik

Adolph-Schönfelder-Straße 49
22083 Hamburg

Tel. 040 - 295 433

Fax 040 - 29 82 05 10

Kieler Strasse 407

Tel. 040 - 520 14 130

Rahlstedter-Bahnhofstr. 48
22143 Hamburg

Tel. 040 - 677 11 82

Schiffbeker Weg 96

Tel. 040-731 47 88

www.restaurant-dubrovnik.de

Marić Bestattungen

POGREBNI INSTITUT MARIĆ

www.maric-bestattungen.de

- PRIJEVOZ POKOJNIKA • KOMPLETNA OPREMA
- SREDJIVANJE DOKUMENTACIJE

Prijevoz 0,50€ / km

Telefon: 030 - 854 06 051

24 sata na usluzi

O nama

Pogrebni institut MARIĆ osnovan je početkom 2003 godine. Dakle, relativno mlada firma ali sa potrebnim iskustvom i kompetencijom za ovaj izuzetno odgovoran i osjetljiv posao. U prilog tome govori i naše članstvo u Udruzi pogrebnika Berlin-Brandenburg.

Naša nagrada i potvrda našeg rada je i to što nam se ljudi obraćaju na osnovu preporuka i s povjerenjem. To povjerenje želimo zadržati i biti našim sugrađanima na usluzi u njihovim najtežim trenucima.

Naše usluge

U momentu kada se desi smrtni slučaj ljudi su opterećeni svojim bolom i trebaju pomoć. Zato mi preuzimamo kompletnu organizaciju prijevoza pokojnika do željenog mjesta, a obavljamo i pokope u Berlinu.

Naša aktivnost ne završava se obavljenim pokopom, nego se nastavlja u vidu pomoći porodicama kod popunjavanja zahtjeva za mirovinu, socijalnu pomoć za troškove pokopa i slično. U našim prostorijama na gore navedenoj adresi stojimo vam od ponedjeljka do petka od 9:00 do 17:00 sati ili prema dogovoru na raspolaganju. Želimo napomenuti da obavljamo prijevoze pokojnika ne samo iz Berlina, nego i iz Hamburga, Hanovera, Bremena i.t.d. Telefonom nas možete dobiti u svako doba dana ili noći.

DRAGO's AUTOMIETWERKSTATT

VI. Dragutin Brezović
Sichelstrasse 33
70372 Stuttgart

Tel.: 0711- 912 75 182
Mobil: 0157 - 823 84 000
e-mail: drabre@msn.com

S Tomislavom sam snimila album pod nazivom "Samo žena zna". Na tom albumu imam par njegovih pjesama, a posebno bih izdvojila hit „Ne plači majko“, koji je on skladao i napisao tekst. Ta me je pjesma obilježila za čitav život. Dandanas je ta pjesma vrlo popularna.

**ZADARSKA PJEVAČICA MARINA TOMAŠEVIĆ OVOG MJESECA
OBILJEŽAVA TRIDESETU GODIŠNJICU SVOJE KARIJERE**

Prvi hit napisao mi je Tomislav Ivčić, moj glazbeni otac

Magdalena Ivčić

Tridesetu obljetnicu glazbene karijere Marina Tomašević proslaviti će 15. travnja u rodnom Zadru i to humanitarnim koncertom od kojeg je prihod namijenjen Dječjem odjelu zadarske Opće bolnice. Na koncertu pod nazivom „Trideseta mi je“ pjevačica iznimno toplog glasa ugostiti će i dio svojih dragih prijatelja i suradnika kao što su Matko Jelavić, Vinko Coce, klapa Maslina, Hari Rončević, Antonija Šola, Davor Pekota, operna pjevačica Antonija Malis, mladi pjevač iz Međimurja Juraj Galina, te klapa Lanterna, Ultima, Kontrade i Kadena. Samo obilježavanje dugog djelovanja na hrvatskoj glazbenoj sceni dalo nam je povoda za razgovor s pjevačicom koja je odavno dokazala da je odlična zabavljačica.

Marina, prisjetimo se se kako su počeli vaši prvi glazbeni koraci?

–Pjevala sam odmalena a u srednjoj školi imala sam svoj prvi ozbiljni band, zvao se Tin-Tina. Bili smo svi tinejdžeri ali smo jako puno nastupali, izvodili smo skoro sve svjetske i domaće hitove. Brzo su nas zapazili i iz izdavačke kuće Jugoton, koja je u to vrijeme bila jedna od najjačih izdavačkih kuća na prostoru bivše države. Ponudili su nam suradnju a nekako istovremeno započela je suradnja

između moje grupe i Tomislava Ivčića, tada etablirane glazbene zvijezde. Tomislav nam je skladao pjesme i jedno vrijeme smo nastupali s njim. No band se zbog naših mladih godina raspao i ja sam krenula u samostalne vode. U to vrijeme snimati pjesme i albume na brzinu kao danas nije bilo moguće, naime, morao si se godinama dokazivati i imati uspješne nastupe da bi uopće mogao izaći u javnost. Volim reći da si morao „dobro ispeći zanat“.

Kada ste prvi put nastupili negdje van Hrvatske, odnosno izvan granica bivše države?

–Bilo je to 1980. godine u Münchenu, dakle prije točno 30 godina. Tada sam se prvi put susrela i s problemima ne-

kih Hrvata koji se nisu smjeli vratiti u domovinu. Sve me to jako potreslo tako da sam se odlučila posvetiti radu za dijasporu. Nije bilo lako, jer je u tadašnjem režimu bilo jako opasno odlaziti u inozemstvo, a da vas ne „obilježe“ odnosno ocrne kada se vratite. Međutim, nije me bilo strah, srce je bilo jače. Zaista sam bila jedna od rijetkih koja je pristala raditi u „zabranjenim“ klubovima širom Njemačke, Švicarske ili Austrije. Paralelno su počele i moje solističke turneje po tadašnjem SSSR-u. Nastupali smo diljem te ogromne države, obišla sam je uzduž i poprijeko. Tada ići na turneju po Sovjetskom Savezu značilo je da ste vrhunski izvođač i šoumen. Nastupali smo u velebnim kazališnim i

sportskim dvoranama, a odati pulike bio je impresivan jer smo bili jako popularni i doslovce jedini kontakt sa zapadom za taj narod. Te turneje su mi puno značile, jer sam stekla bogato iskustvo u svom poslu, koje današnja mladež nema. Sredinom 80-tih prvi put sam nastupala diljem Kanade i Amerike. Pjevala sam za naše iseljenike, mnogima sam bila rame za plakanje, jer mi smo im bili jedina poveznica sa domovinom i rodbinom. Informacije iz domovine su bile vrlo šture i rijetke. Bila sam jako ponosna što mogu tim ljudima prenijeti barem dio domovine za kojom su patili.

Početkom karijere ste se i udali, već s 18 godina

postali ste majka, kako ste uspjeli spojiti brigu o djetetu sa stalnim putovanjima na koncerte?

–Uz pomoć Boga i mojih roditelja Vere i Ante, koji su bili predivni i pomagali mi svim srcem i dušom. Paula, moja kći danas je uspješna mlada žena i živi na relaciji Göteborg-Zadar. Ima krasnog zaručnika koji se rodio u Švedskoj, a podrijetlom je iz Murvice kraj Zadra. Tadašnji moj brak je vrlo kratko trajao i s ponosom ističem da sam kao samohrana majka dobro odgojila kći. Nije mi bilo lako jer njezin otac nije ni sekunde mario za nju. No, nije mi to bilo bitno, jer su moji roditelji bili uz nas, nažalost njih i moje sestre Svjetlane više nema, vrlo rano su umirali jedan za drugim. Dakle, život me nije mazio. Spašavala me je čvrsta vjera u Boga. Biblija mi je bila najbolji prijatelj i davala mi snage da ne klonem i idem dalje. Tako je i danas. Vjera je ta koja me održava sretnu, zadovoljnu i zahvalnu u životu.

Krajem 80-tih ste iz Zadra preselili u Zagreb u kojem živite i danas, tko je ili što je uz tjecalo na to da odete iz rodnog grada?

–Bio je to Tomislav Ivčić koji je smatrao da će moja glazbena karijera uz njega, koji je već tada bio u Zagrebu, biti plodonosnija. Mene u to vrijeme nije zanimalo ni-

kakvo snimanje, pojavljivanje u novinama i slično. Najvažnije mi je bilo da imam svoj mir i da odgajam svoju kćer u duhu obitelji i tradicije. Nisam htjela dopustiti da moje dijete ispašta zbog moje karijere. Godine 1989. kada je moja kćer već malo odrasla, preselile smo se u Zagreb. Sjećam se, Tomislav je tada povukao Mladena Grdovića i mene. Naime, Mladenov brat je bio moj bivši muž, tako da smo Mladen i ja bili kao brat i sestra i nije nam bilo teško zajedno. Tomislav je bio kao neki "misionar" kojem sam bezuvjetno vjerovala i slijedila ga. Nisam bila jedina. Puno sam od njega naučila, o poslu, o poštenju, o uzimanju i davanju.

Te godine ste počeli snimati i svoj prvi album?

-Tako je, s Tomislavom sam snimila album pod nazivom "Samo žena zna". Na tom albumu imam par njegovih pjesama, a posebno bih izdvojila hit „Ne plači majko“, koji je on skladao i napisao tekst. Ta me je pjesma obilježila za čitav život. Dandanas je ta pjesma vrlo popularna. Na svojim nastupima vidim da ju znaju i pjevaju mladi ljudi koji se nisu niti rodili u vrijeme kad je ona nastala. Moram

priznati, postala sam u kratko vrijeme najslušanija pjevačica u Hrvatskoj. Nažalost, u isto vrijeme u Hrvatskoj počinje rat. Naime, ne odmah oružane borbe, ali već je sve "mirisalo" na to da je sukob neizbježan. U to vrijeme i ja krećem u "borbu za istinu". Pošto sam imala stečena iskustva sa našim iseljeništvom i njihovim problemima, bez ikakvog razmišljanja pridružila sam se svima onima koji su počinjali osamostaljivanje Hrvatske. U to vrijeme roditelji su mi bili još živi i bez zadrške su mi dali potporu u svemu što radim. Bez njihove pomoći ne bih mogla slobodno djelovati. Tomislav u to vrijeme osniva agenciju "Zlatna palma" i ja zajedno sa njime krećem u projekt pod nazivom "Stop the war in Croatia". Svi znamo koliko je ta akcija pridonijela da se dozna istina o Hrvatskoj. Ja tada nisam bila samo u funkciji pjevačice, već sam zajedno sudjelovala i u osmišljavanju novih akcija. Svašta smo radili, pa i lijepili zastavice, koje smo nosili sa sobom diljem svijeta i dijelili našim ljudima, pakirali materijale i ostalo. Živjela sam 24 sata dnevno za to. Bila sam jako ponosna, jer sam u to vrijeme bila u "prvim redovima". Vrlo smo usko

suradivali sa pokojnim predsjednikom Tudmanom i tadašnjim vodstvom. U međuvremenu sam sudjelovala i na diskografskom projektu "Stop the war in Croatia" Tomislava Ivčića. On je imao zamisao prenijeti cijelom svijetu patnju i stradanje Hrvatske. Htio je tim potezom zaustaviti rat, ali ne samo u Hrvatskoj, već svugdje gdje se vode ratovi. Želio je prenijeti ljubav cijelom svijetu i dati poruku da rat nikome ne donosi dobro. Zaista sam bila sretna što sam dio toga.

U međuvremenu ste snimili drugi album pod nazivom "Šarmer i skitnica" kakav je uspjeh postigao taj album?

-Također veliki. No, počeo je rat i najmanje mi je bilo važno kako moja karijera ide. Početkom devedesetih dobrovoljno se javljam u redove glazbenika koji idu na prve linije. Raspoređena sam na Petrinjskom frontu, koji je tada bio i najviše napadan. Tri puta sam skoro bila ubijena, ali hvala dragom Bogu živa sam. S ponosom moram reći da do danas imam oko 400 dobrotvornih nastupa, što po frontovima, što po dijaspori, što po Hrvatskoj. Uvijek sam se rado odazivala tamo gdje

moгу pomoći. Mediji su to primjetili i prozvali me "pjevačice sa humanitarnim karakterom". Lijepo. Mogla bih puno pričati o tim vremenima. Na moju žalost i žalost cijele nacije, a i obitelji Tomislava Ivčića, on tragično gubi život 1993. godine. Iza sebe je ostavio mnoštvo vrlo vrijednih nedovršenih projekata i poslova. No, ostavio je neizbrisiv trag u mom karakteru i zahvalna sam mu na tome.

Nakon Ivčićeve smrti započeli ste suradnju s našim najvećim kompozitorom Rajkom Dujmićem.

-S njim snimam album "Nedjelja popodne". No, nažalost rat je u punom zamaahu. Također, u to vrijeme počinje vrijeme "dance glazbe" i takva vrsta glazbe zauzima isključivo mjesto na televiziji i radiju. Mi zabavljaci nismo bili baš nešto eksponirani. Sredinom devedesetih kao da je netko htio uništiti našu domaću glazbu.

Je li točno da ste vi uz Matka Jelavića bili i jedna od glavnih pokretačica akcije za spašavanje hrvatske zabavne i tradicionalne glazbe?

Jesam jer mediji su jednostavno ignorirali sve što je do

maće. Današnji rezultat uništavanja hrvatske glazbe je masovno uživanje u "cajkama" i turbo folku sa istoka. Ali neću o tome, jer bih mogla danima pričati. I danas se zauzimam za domaću glazbu i zato me i nema u medijima. Mnogi misle da više ne pjevam jer me ne vide, mnogi ne znaju da sam bila zabranjena kako na televiziji, tako i u ostalim medijima. Nikada se nisam htjela ulizivati ni režimu niti ikakvim klanovima, jer mi se to gadi. No to mi se razbilo oglavu, ali nije mi žal, bila sam svjesna posljedica. Danas u Hrvatskoj na vodećim uredničkim mjestima caruju neznanice i snobovi. Oni nam diktiraju ukus, odnosno zarazili su naš narod gadostima. To je zločin. Sve što je toplo i razumljivo našim ljudima kao da ne smije u javnost i nedajbože da naš narod uživa, a sve što je hladno i nerazumljivo je dobrodošlo. Ali ima Boga, pa naš narod hoćete nećete, neda svoje. U dijaspori su se također naši ljudi podijelili u neke grupe i grupice. To nije dobro i pogubno je za naš identitet. Moramo našu mladost, ma gdje god bili odgajati u našem duhu. Nemojte to zaboraviti. Pa nismo se valjda uzalud borili tolike godi-

ne za hrvatsku riječ i identitet. Nadam se da će se naši ljudi u dijaspori shvatiti da jedino u zajedništvu i slozi možemo uspijeti.

Koliko ste često letjeli preko oceana na turneje?

-Petnaestak puta sam bila na turnejama diljem Amerike, Europe, pa i u Australiji i Novom Zelandu. I dan danas dobivam pozive iz tih dalekih zemalja. Našim ljudima u dijaspori nije važno da li ste vi u medijima ili niste već da li ste vi njima dobri ili niste, da li svoj talent dajete od srca ili samo odradujete svoj posao, pa „uzmi lovu i bježi“. Ja volim pjevati i prenijeti dio sebe tim ljudima. Dati im toplinu i ljubav, a to kroz pjesmu možete.

Zašto izbjegavate nastupe na festivalima?

-Zato jer nemaju smisla. Kao što sam i rekla, korupcija je i tu jako prisutna. Nemam više volje boriti se s vjetrenjačom, a i ne trebaju mi festivali da bih pokazala tko sam. Zahvaljujući Internetu i nekim portalima kao što je YouTube, moja publika može biti u kontaktu sa mnom.

Prije nekoliko godina došli ste na ideju snimiti mix domaćih hitova pod imenom „ Za dušu...“ je li točno da je taj album na kraju ispao najtiražniji u posljednjih par godina?

- Točno, taj je album sa 40 pjesama je najtiražniji album u novoj Hrvatskoj - 100.000 primjeraka. Naime, cijelu edi-

ciju su otkupili Iločki podrumi. Jako im se svidio projekt i oni su svaki primjerak tog CD-a darovali uz kutiju svoje graševine. Kutije su bile specijalno rađene za mene, sa mojim likom i porukom CD-a. Publika je tražila još, tako da sam snimila i drugi dio mikseva i još četrdesetak starih hitova. Oba CD-a sam ujedinila i izdala preko Croatia Recordsa pod nazivom „100 minuta fešte“, iako ima i više od 100 minuta. Uspijela sam oživjeti neke dobre stare pjesme na svoj način, tako da kad ih slušate imate osjećaj da ste na fešti.

Čime se trenutno bavite, radite li na novom albumu?

-Do danas sam snimila 7 al-

buma. Dobijala nagrade na nekim festivalima, pa i pobjedivala. Krenula sam u suradnju s nekim svojim kolegama kao što su Vinko Coce, Mate Bulić, klapa Maslina, klapa Nostalgija i ostali. Iz svih tih suradnji nastaju prekrasne pjesme i krasna prijateljstva. U međuvremenu sam se počela baviti produciranjem, menadžmentom u showbizu i radom sa mladim ljudima. Otkrila sam vrlo talentirane autore kao što su Marko Tomasović, koji mi je skladao puno prekrasnih uspješnica, a kasnije i drugima a tu je i mlada Antonija Šola. Radim samostalno i sama odabirem autore i ljude s kojima ću surađivati. Biram pjesme po senzibilitetu i ne zanima me

čije ime stoji iza toga. Jedino ne mijenjam producenta, a to je Antonio Zadro, s kojim radim već 10 godina. Iz njegovog studija je izišlo puno mojih uspješnica, a u pripremi je još puno lijepih pjesama. U pripremi je i moj novi CD, koji ću objaviti onog momenta kad bude spreman onako kako ja mislim da bi trebao. Publiku ne smiješ lagati i podvaljivati im bilo što. Publika zna nagraditi, ali zna te i uništiti. Zahvaljujući mojoj iskrenosti, otvorenoj duši i vječitoj mladosti uspijevam opstati toliko dugo godina u ovom metežu nazvanom „Hrvatska estrada“. Dokle god sam živa, ja ću pjevati i baš me briga što mediji misle o tome, važna mi je samo moja publika.

Pjevačica i slikarica

Slikarstvo je moja prva ljubav

Kao mala, htjela sam prvo biti slikarica. Danas me opuštaju momenti kada uhvatim kist i boje i krenem stvarati svoj svijet na slikarskom platnu. Već sada imam puno dovršenih radova. Moja tehnika je ulje na platnu. Želja mi je jednog dana napraviti svoju izložbu. Međutim, kako sam puno okupirana svojim glazbenim obvezama, rijetko stigнем slikati. Moji motivi su, a što drugo, more, maslina, sunce i sve što je vezano uz moju Dalmaciju. Moj talenat su potvrdili i neki akademski i u svijetu priznati umjetnici, tako su mi dali snage da slikam dalje i vjerujem da ću prije ili kasnije pripremiti izložbu svojih platna.

Party

46

STUTTGART/CAFE TOPAS
Fotograf: Ivan Vidović
www.crommunity.com

Hrvatski Glas Berlin

dogadaji, vijesti, najave,
aktivnosti Hrvata u Berlinu...

Čitajte novi berlinski portal:
www.hrvatskiglas-berlin.com

**HEBERLING
UND KELLER**
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok
-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

New Art Produktion
For your Moments
 Foto & Video
 Hochzeiten Familienfeiern Events and more...
 Tel.: 0175 / 5867833
 DDP FRANKFURT

Stephan Katić

Gerichtlich beeidigter

Diplom-Übersetzer

Sudski tumač

Kroatisch - Deutsch - Englisch

Dostava ovjerenih prijevoda e-mailom i poštom u roku od 2 dana

tel 030 - 45 30 18 03 mobil 0176 29 11 84 62

Amsterdamer Straße 6, 13347 Berlin

info@stephan-katic.de www.stephan-katic.de

SEIT ÜBER 20 JAHREN

BAUEN AUF VERTRAUEN

A. ZOVKO GmbH & Co. KG

Bauunternehmung, Straßenbau
Pflasterbau, Natursteinarbeiten, Erdarbeiten

Carl-Zeiss-Straße 20 · 74078 Heilbronn
Fax 0 70 66/96 99 99 · **Tel. 0 70 66/96 99-0**
www.zovko-bau.com

